

LTK Beets

F 17

Bernard Ter Haar.

1²

Bernard ter Haar, den 13de Februari
1806 te Amsteldaam geboren, den 19 Maart
1880, op vierentwintigjarige leeftijd.
Daerwa bij vierentwintig jaar was predikant
bij overheidsscholen. Valdeleij Scholengemeente
en de laalijf en Lijn gaven hiede aldaer gedien,
en twintig jaer daerghede van in de
grootstaat geschreven was. overleden,
in het Gelderse Velp overleed,.
doodde in vleug des predikants opgang
genoegd, hieft oec gelyklijch
profeprale rang en titel voldaan en
geurttigd, hieft oec profejobijou
bij ingevoerd, naer dat eerst dat neest
en dat Leetst in dien doorn horen
als dieties, waerder de betrouw hem
geworden, die koocht hem op gewond
had, waardoor hij dier oec in den
dienstsoorten Lijf en tids, en overgaende
lyken ~~vermoed~~ had hieft waerding
genaakt.

Lijn vader, Bernard ter Haar, was een
Amsterdamsch handelsman, voorde
lykheid van karakter en meer dan gesla-
-geven beminlykheid en ongaang algemeene
geaerde

geacht en, om Lijns opmerke en Hypocodie
Gouverneur, leyz oageftreeen bij indien
aaer Kockebben en Woerterbeek; Lijns
moeder Johanna Judith Hamming, dochter te
Amers, goed en godvrydig als haren
Zieghendoch oneraarbaar ghehaerder
en een; diegelyk moeder van de tol
lijf geym, hervelde henn sonne, haem
Maer ook an het bestuus Lijns hadden
in de moeilijkheden der Franse Oor.
beeseling, metzae en daad bythoudt;
het liefheit duchlyk gewol, etter.
hunderden maah en halft by belegering
in de volle werken van hare tyd. Haer
Gedachte offromt, en betrekkingen bracht, of ontfreden,
den jongen Gerard zaeles, en Lijns
zijnen aan den vrijen des, Rattlein
in hante behoorlijcke oder vaderlandse
gewesten, wael het goed en ays bheen
dan huus en haak der familie vader
bagind een homoverblijf te laetten,
et het den jongen Bernache, wie oornde
ster der heilpaardijen was ambroos,
~~en~~ ^{en} vergund weet, op sijn
het gescreet, doer boghen en valleien
an te doen.
den ienig verhoender niet al hatrijn, dat
sijnen offrekes a hantiblyke vereeden
te den fehorheden, erheit men wa het
begeert dit eind in der dijk ter Haar;
den jingdijen suiter den men later in Lijns
persoon niet vernood hebben, evenmin
daer my het den dor bellen aangesien
dat te de Zeevaart gecreest wat,

2.

3

I) Van de vesting
te kinderen short
ghel leere, telle
Hans by ~~ghel~~
te ghelotto,
of onghelyc. ~~ghel~~
~~ghel~~

t' lot mich mij
en zijn weduwe
en Petrus verry
der sterk hong
pheter,

2) Van Wm.
Paula Roth.

3) Van den Mrs.
Charpenter.

du het eerst sij hant geholle hand, ja
daenop hy ~~ghel~~ hant bepaald ghet
had. Toch was dit mitte daer het
geval niet ouren haeps, niens verkeerd
daer niet alleen dor, dan gheinde
daer niet het orange licht, dat bij den
d. kerchelingen der Mariae droeg,
dag, maar oft door hetgeen hij van
de Nederlandse geslachten ons
land ontdelhers niet oph. Goedens
comme niet geestdrift geleide hand,
rechtig gespikkeld word, den ~~daer~~
~~daer~~ op sijn gevorder jaer daer die
begeeling van het Old Vadersland ge:
hij over gevoect, en vrien, onder de
laerij dan over dat vaderland een
vader grondland onser, het latere
grond stiel was ontvikkeld. Maer
het beter inzicht in dese kieft, onderv
in den ware aanzag van hem kind en
in den aard syns groei, bestaende
dan over een ghelotter der lorpman,
en hem godvrydig den trouwste hem
gevolgden verbaas predikas R. off.
hy, so een franckehort dorloope te
habben, op Slalijfpha, waer de latere
dogter van T. Boogher sijr coopt preceptor
en de ~~af~~ ^{af} Lillefjord sijr lealijf
sector was, van fenester tot fenester
bewoone en ta jaer tot sij niet gij
overlaade werde; all hij, op kersttijd
leeftid, onder de standerden beid en achter
en got volleentheid van het Atheneum
overleven

de oude dom David juwt van den sey,
Onderlynd wort heffelycke leerlingen, ghet
wordt, tunc jaceat latij, by de lotte huidige
paalsteert te Groningen. Van Ganda leyns
behalde wel bane verhandeling in den
Latij ~~da~~^{de} ~~proposito~~ ^{proposito} leerling van Van Luyk
voordag, en, en 1827 syne leermeesterr
van Ongel haer lijden geweldt,
was hy onder hen, en van Vondt & Clavis
Lijns Godgheleus. Melius wort beter-
ly, reeds in 1829 Doctorandus, niet
dan dan een voegtidig bewijf van
Gennes vinen lyf van hi abel wed
Lijns proffesorf d' ortheew en wed
delen proponere canis fiducie latij
van Lijns, de hoffig d' st. Antonius in de
godgheleus bed wege, heel het dat
ly god gesien. Leiden. Lijnghele
helden Corfbaan dor u het Segel
op d' amstel. Lijnghele waardijen vader
had hy eer o' old vaders, en landen ontlaepen en
Lach Vranck toegoronge dat mij and
die Langer van thoren heeft en geplaatst
die innen.

Ondanks allen was reeds vroeg met de
dichtgari, de dichtgari ontwaart
en in conferensie gescreet. Schotmesters
ghehourener der historie, heb ondertijl
ghehourener houflijeester en overwelleen,
dat historien Nederland werden met
werken bedacht, en die geldende handeling

4.

1) Commentatio
de Heraclida
eum in corpore
ribus in Pela
podesum carum
metamorphosum
effectus.

2) Pot endeuys
van syn disputatio
hier by de Testa
mentum xii Petrus
charum gehouen,
soch al gewijde
behalde en d' d' d'
endeuys had
syn pambon aan.
Kelen, serom
hen & endeuys
om den hof te
ontdekken. Dan
op haer by begry
lyphey. De hof
en Maritijs gregori
magni.

† Lijns certe 5 ontvonden dat dichtgevvel. De Larkenpijp
woog dagter ~~conspicuum~~ ^{conspicuum} den dake:
hout van Lijns,
regent pear,
Wair

De vorgelbos op sand oppreidt,
En welke een wolk van balfen glorie,
Het orbed hoochte in Worp onbreich.
God overal, bij offallen & water,
My Vrijheid oelio en bij ghasten
des woefers, En wie heiligtom.
De berg en dal en merent brennen,
En ghant aantint de lees my handen;
In lofzag der Natuur dient my vrom.
Ort van Latijnse vaders mocht hy dicht.
Mandys corps ~~mag~~ ^{mag} dagelal d' d' d'
ghoede pear.

Aan eenig leiding ontval het de ijding
dichtgari by syn offeringen niet.
Harupick, hofgeput dat vred Lijns Ondt,
het dat org ons vat hy leder, syn pambon
dichtgarien "ghouw de st. Gouw en
de, scotbogen & haep en jongblig" bestend
dien beluillerden. Oeffen van dor
ver & ontefters, drad hem, velerhutte
drukken en phuldeign. Meer dan de drie
dorpen, dat hij solden ac. de god vrobel.
den & danken ghore lebbets, ont wilke
den Lijnghele ghliet in aanraking brachte,
en hulken welk Lijnghele ghoudt vande.
† Jan Stephen, van Warer, de Druyft en
Teiteli, Mandys, death Vondel hof en hem
Acaphreeus. Milderijc en Gothe.
veelte dicht en lory vat en Lijng

6

"unvreesing & bewaerde" Meester, was
Tolay, Schiller en Dr Lamartine
van zijn hart. "Met deze, deceptiebij;
int de enige voorval, & het stand
geheugen dat hy die uitstekende
model van liederen, maar voor hy
een Cervant ^{voorgewijst, afgedrukt} als een model kende,
bijen opherkelen. Wegen "de lieue
uitdrukking der gedachte" en "de hechting
van leed & vorn", die hij hem
trokken ^{nachtans} trokken is hij er op bedacht gegaan.
Ooit ^{tegen} lijs Gely Maedghen t' esdely

Idio:
Gedicht.
Een verhaal.
Woorde.

de berouwly van het vrije stadhuis te Leiden
was het grootste optrekken in de maatschappij, en de oecbally
vertroonleden van een aantig ambt, physicus, "Gondel"
da dult geest en h. dovereit, echter ~~in de~~ ^{in de} ~~h. dovereit~~
en gaf een presentie en de beoefning der ~~h. dovereit~~ ^{h. dovereit} te hebben
d' oecg ghaeht. Dat blijkt uit dat den ~~h. dovereit~~ ^{h. dovereit}
dat ^{mede} Zennig en van Vlaardingen (1830 - 1831) konig gedaecht
gehuue is dat alle in 1831 by dr. gebont van ly enige
hild, en reeds wa hy "ad predikant te Leiden geworden"
sonder uch al. doctor te hebben uitgegaen, toe hy in een
plaetje in de Collegae geplaatst te hebben,
en int dor een giestly tempel en Gods, en
later dor en prediket en herhaald te blyven
als Redacteur des godsdienst. word mit zyne
plaetje en vryfryp te horen". Lij celest
Zelfstandig optrekken was tot jare 1838 op dat punt
en dat oecmple ^{in de} opstaandplaet Klaendijc
van die van Leiden, mit dyn Johanne
en Theodorus.

Zij, Academisch had oer
dultader vied, oer vor het voorwerp
syns leeftje hopen, gevoeide. Ech
enke stader te den acht, en
Academisch professeur he dde
er de eer en leghed van verade.
Maar

No 66

Dyn aandomeken
Dr. Timm.

2) Callaope, Paff

Ghader
Zoetigheden
Ueffen,
Zenuw-gloed.

In Nederland,

De uitvoerige voorrede, in den vorm
v. a. brief van een ~~bi-fide~~ vriend
deed dier dat de hier verstaan derde
-jarige man oind gevuld geworden
was om dien telken geftlangc ciphens
te stellen, en dat hij dijn brachter
vanhouwde. Och "medicribus"
op puchs "van Horatius stand,
schoof hij, trippen hem en het publich
als een grijpende Medusa doefd.
Had hij daer niet voor eenige terp
door Leelefeld en Oeringen aanwek
late, "veleidien" om iek van Kijns
troegre voortbrengpelen ten plaatshing
en enkele jaen bokjes afhaant,
waarhelyk dan hij dien nimmer
vergunt hadden als beelde van den
dichtkunst op te trecken. Och "poes
da Kunfthaler" gaf mij dijn werk
niek, maar de Leelefeld - Gordierfond
stichting da dijn werk gaf hem; --
dij wouwelt dit nog voor dertig jaen --
"gaf hem daar op een nacht bevor
sterling. In dae dijn enk al te ver
bereder het staadspunkt den leden
daaglike dichtkunst geoordeeld
weest, het dan hen zekerlijks grievy,
maer hij dan dien Leelefelds terug
trekkens; ~~doen~~ ook bij quippe, I
oordeel haer het publich dien veel
voortbrengpelen dijnne moede te brachte,
de ouderlijker genuekhs berighedig
aan dijn aantekenen, verboeden
hem

den craftig, meer dan als bijzaak een
Kunst te beschouwen, welke de
Meest geliefkende uitvoering
lijner singel en volgelengsieren moet
was en die hy in dyne manekijke
jaren niemant kon opkleden te
benimmen".

de Johanna en Theagoud, en dikk
verheel in dae vormyder feert een
fiental jareng ^{oor} in Nederlandsch
ontrikkelende koningskynskool
en waars an Jacob van Lounes.

Frater Scott daagverlegd, met lijne
van lande de legende hier het
oorbeelde gegeven had, wort wel
ontvangen, en heeft ce vijftac intga.
va beleefd. Men vond het onderwerp,
de behende verhelderende legende des
ontrouwings van den apostel Johanne
met den voor-jongeling, het cent
door Clemens Kleynziderius ver-
haald, wel gehouden. Naer Lager,
bij het lieflyk morgenlicht, waarin
Zus de eerste gemaate van Christus
voorlocht, den knomp aer Christelyke
liefde, en den geliefden persoon van
den apostel der liefde. En gang
an en haals ging, door te veelvuldig
entredingen en dichttelijke beper-
cingen afgebroken, wel er al te
fraglyk wort; de sarckte ontvichte
liet, de opraving en ~~uitdrukking~~
den genoegstaan den liek te f
bergh overijnsa. de kracht van

8

~~abeccey~~

2022

Van d' Hoch. Kult.
en Pr. Kunst & Antiquar.
de grotte medaillen
der oude Poëzie en heel
voering der Oraag en Wrey
in volle leeft der Arie-
kunst en geschied op de
Poëzie. En 1843
van de Haagse
Geschiedsch. tot vandaag
in den Chr. Goddard.
de grotte medaillen
van de Apollonie
der Eelkantwrey
en Tafrelens.

9

9 Taal, de huis van Nooreen, de vloeden
verren, flocht der telde. Dan en plagen
of troedal plek hende 'gel' en men
gelukkig zijn ontspiel, de bevallige en
echt dichtelijke schilcling van
plaetse, 't telde en in troefelijks doen
werden en paring bewoneerde. Mifflin
had de dichtelijch hien en deneen
dat er oul in beeld sprack weggegeven,
die leeft in den mond van den van
Theagenes' abfhaafdes was totgen
dellen, à een driaged oogebicht
en truffelten van vijf vissregels had
doodeg gemaakt, maar de Jhans,
a Theagenes had duidelyk in dicht
giffels, dath; Voor al de ceuf drie
zanger van dat lijn welk waren in
der gesucht van heftelijke ijdelte
trocht en dieren deitlen over haenlyk
lag in het geest (ook door hem) te
brech bevrijde die priedie geraan

went
soeth en Schilderende heeft moet.
Lycent volgde ^{uitgebreid} deelstukken dan die
op schitterende wijze beschreven.
Negen jaren, na de Johannes van
Hoëgeest, jaren, die hem vergaard
hadde een oot op onvergroot, maar
daaron gilden lauwer te behalen,
en waarin zijn onverglijfijk
Huibert en Blaartje in 1044 bekend
geworden, een andere ^{aan} dier van zijn
talent had ^{aan} & licht gehaakt,
te pas 1049, als a grandpleet te Lied

zeelt een veelal jaren voor die
daar hofstede verenigdeelval.
Dag de St Pauli Noot het
licht. Sich dat was, na de ophef
uitdrukking van den rug altrel bedeugt
dichter (do or overredt), een "proefreue"
om het verhaal van de in 1845
plaech gehad lebbende schryver
van het barkchip Jan Hendrik, den
als hem dit in de blyf door
de schriftlyke mededelingen van
de scheepsheilmeesters en officiers
van bekend was gevorden, en den
vorm van den dichtstuk Oest Gieke,
en wel in den heel den vorm als dien,
dan Johannes e. Theagone.

Levendig was da gachter, uitwendig
spansel op de top, die bij de voorleier
in grootte en kleurte leing, om oock
in de Turgh haup van het dichter,
daar de heile flame jecit een
jaar lid verheve was, den dichter
door dit lijn brak was te beurt ga.
valen; maar dat het in steech
verphynen verhef diel van gedwelle
lyde de stem einer meeds gelove
critieke, also het laet verviende des
verzen, aan de schoonheid, de kraft,
de pracht der schildering van hant,
tafelelen wort, sphen niet altd
ever onvooraardelyk, recht op.
daans; maar daarin niet fechtet
de vormaucte, meer de eeneighe
verdiachte dan het dichtstuk gijpt.

Hans

19.

10

+ haer
bekoren,

Hemel en aarde, bewerke men, mogen
en avond, zee en rots, weggen en pleas-
sieren bepaoge. Daarin 't ell te veel
en meer plante dan dat an en de
hartes der menschen in weffelen,
moet dijn omgegaan; waer van
heelt den liekunlyk cyderen den
dien dichter, dient het daer lins voor
vromectynd die daer eenenlyk leere
het le ontbreken, dat heeft phoca
gevulde en het langt aanzlagen
d'ijns. de eigen stem den schipheuks
- linsen, de breet der patricior den
zile, a lange verdichting, het
vromodig spicis da het den hout
a crec gijptegel, door heinenigen
weypheukt, daer vromodig pijn
gegeen, den bleek pijn boezagen
gheude morphen en leemant hart
word vergast gheord; ook, en
daer elgrote men liek, gen en helle
toorn die het maeging, het phalte
- het corried, als oel haet mogt
vromome bordin na en phijbreuk,
bij goed over, op een op de haart
aangewiesen rots, daer een danery
men gec twa bren te overen negas
veruithold gevordert, a dij Scheer
het da den plach oec hooch in
moet worden ongheuen overal
an dichter, het he de dichter, met
treppen en blyfeling, hiertheatre
declamereus, daer modern festuuen
teil

of melodramatische doordraad! 12.
de "proklaamning" om het te horen
in speelzaal en Operahuis
& in den voorraad een dichtstuk over
"Gieten" was jaantje lyf "Mielukki";
de aaphouwelykeid den ooropplaat
had er vreugd bij gevonden; dan
was de poesie benaderd. "I. P. S. O."
gebleven; soms al daar het poesie
consequente gedachte niet meer
daar uitgewerkt. Ter dichter,
gelyk hij in zijn voorraad had te
kennen gegeven, genoemd had, een
groep uit onder tiel en ons eigenaardig
wohelen en dwalen", hij had gear-
blyt gegeven die tiel begrepen en
dat ophouden opprikkend te houden;
ter hij dien, al wegens de vrees
almede het gewel pheen & dyn,
gevoeld had, steunen van
der Leenmaatschap gevraagt en opgo-
dacht & lebbit, die oefenvrees
van dat taak aan verdienst der behouding
van den Jan Hendrik, de "meedwillig
onware schildering van den ganzen
bestand door celzetting" van den
oorzaak de "vamps" was daarentre
het medeel niet, maar ook
de goedierstige stekking welke
de dichter gemaand had id. zijn werk
te kunnen bekijken, gheen (dien beordelaten
daar dove te mogen, door het onvolhouwe,
en daardoor valsel van den waarneiging.

- Reeds geroft

13.
Fondation
= heids gijver, dat welk liet bij het ¹⁸⁶⁷ koning
op een ¹⁸⁶⁷ eerder des te bevrede-
land, den troet des ontplyheid
theen & koning ontbreken. Maats
Postgieter, in die "Gids," waaraan
, gijfste leesje en later ee merck
Afbijl der Redactie hem ~~was~~
~~estmaat~~ ~~ge~~ gewongen "had uit
dijn opniplaats de ontplyheid
komen"; en waaraan hij ¹⁸⁶⁷ medeaa.
= beiden gevorden was. (Jg. 1867).
de gijveren bevolking vond eruptie
beschrijving van dat het lippelen.
In ee. Overbaal van den beversgale
zijde. De ingehakte bepuldegeiten
worden, al te deele aangebrand, te
deele overdroeven, al te de onbilijk,
afgewisen. Het dichtstuk all' eer
de eerste poëtische voorstellingen
van het laalpe tentac jaren; als
een poëtische manifestatie van een
eigenaardiger taant der dichter
ghandhaafde. "Laat; pheen &
Alberdingh ¹⁸⁶⁷ Thijm, u het Letterlein
maandschrift "laat het Lijn, dat
ter Haar vele minden schilder is
ten genoeds bestanden, dat hij den
Lijn mist om zich wat onder Gangij-
hende ontplyheden in hart en
ingewanden ongaat dijs op te
batten en ondelykelelyk over te spreken;
en schilder van dat verstaafdeens is
dij in de voorstellinghe mate en dicht
et

voor eenen mensch gewoeg." Toch
billijk, woe hij, "vraag een Gudin,
een groot schilder voorwele den ter
Hof, in dien hy als een ~~groot~~ heijen
Storm wil overbedelen, en hij heeft
en nacht van wachten over ~~teys~~ tafe.
Zell, al dreigend, uitgeschreft, en hij
heeft alle kinden die waters, den
See tot doda baren doen op te wepen
en alle ~~stevig~~ sterk schuin en dwarsende
waveln doen voortjagen, en hij heeft
een juelle blitsprinschijft de bewuste
wachtenmajsja doen doorklouen,
en hij heeft een roosig denieffect aan
de gesintinden geschilderd, en
daartegen, in de verte, een redelooze
vijfhoekspiek doen uitkommen met
een fladder gretken veil, gehalten
met en tot hemel schriende boening,
Op het punt van door den afgrond
uitzwalgen te vordren - is het billijk
vanner hij ons die naties heeft
geschilderd, en hij heeft tot oververing
van het effect, op den oogmond een
landtong voorbeeld, waaraop een rijk
knaap mit sijn zusje getrouw ligt,
die het blomspel aantasten, en niet
dick, wan de armen heet te spellen,
af ten stand, of naer het fel ontsteerde
veldring, waaraop den vader een prooi
den groen dricht te vordren, is het
billijk den schilderen en den verwaft
sich te maken, dat ons het geleerde dan
niemand

14.

164

15

ff

151

kinderen niet vertoont is, dat hy ^{te} ⁹
om van getties last dien, dat de
figuren den niet gebijondene tijns
de de leele loose habuen, dat de
minder fraai en uitvoering gescheen
lijn, dat de figuren ~~even~~ ^{even} geschilder
by werk bleven?" Wat het verbaasay
is a oorsaak des leen behof, dat
was mit goede en wijke, den dieren
beoordeelcar ontwikkelde edelen
aleens geplieet, en ont het goedcleying
bewaaren tegen de god dienstee Billig
van het dichtstuk bleek, bij haare
sophorenning, ongegrond en niet mis-
verstaan vergetapten.

Hoe het zij; denijl, onder de knut,
kenners pleiten en tegengepleit, dat
alder lieten leuen; bij de t' publico
dat de dichter Lyne Laak een
lang gewanen; het niet diets tijns
bewaardring over het gesels, dan geen
gegronde of ongeronde bewaard tijns
dikt of dicht ontremens; de ene
aploge van S.R. Paaln Rots, uerd
na a andere uitverhorst; den
wegsprengende schildering van het rijke
en verrijkende Java (I), de heylige
Apostrophe aan Amerika (II) was
op aller lippen en vermaardijds
sind en alle bloemlezingen en niet
slecht als proces van den Haars "lijen
aardijen dichtkant," maar van ei ceder
oprecht

ware en voor trefflyke poëzie.
Maar het opsetten achter haer daer
stak op den ont van H. Paulus
roets offertehuus en Theagones
luft lijk de dichter volk niet
vorder gewaagd, en de betrekkingen
met de schrijver en Potgieter en den
Guds Lijf over goed afgebroken.
Dat hem nochans en plecht en raag
onder de Nederlandse dichters
votwam, olet zijn singel diek
diek vinkelens op het gebied den
passie geraaga had, had de voor
een honderd jaren een schouwvriend
opgetreden dichter van Johannes en
Theagones dat recht gewold.
Hech en juig van het te vergeefs
beffelen poëzie van H. Paulus tot
zond hy ~~met vinkelens~~ een verhael
te Vuppere en Onuitgegeven
en Onuitgegeven Gedichten, alleen
met autorisering van een paar stukken,
van enigs dien troegera den tekening,
~~welke~~ ~~welke~~ daer al uitgaan ta zijn
Johannes Theagones troegera
troegera,
digol; maar belorfolc ^{troeg} in de temp
van dit volgende, nog een "halving"
van Gedichten liet troegera leeftige;
wel welke hij "zich beeds" borg heeld
dat hem "by de beoordeeling van zijn
H. Paulus rots cou bysonderen gen
schiktheit door Natuurfabeling en

16

Fuhlekt,

P/1039-1040

Concerto alle
in dynen
academyken

17

Van Aandamming
de Lijk

beschrijvende Poëzy "begeerd was, was
den Vough en glorieus," maar overdaet,
slijpen de vaderloo, zijn hart kiekt; en
, hoevele een onbevangene tricht ool
in zijn duckthant vond te veroordelen,
met leuen gerustheit durfet hij van
hare tijden die seittpracte voorzetter,
dat, "likt ^{welc} dor in den huy aangbouy,
bindel overkomende Geestlichen" (al:
aan een offertel des Angeliefs, de Elegie
van een Spelend heid, Haare en de
Moeder des Herren, Abd-Elkeleer,
aan den inger graef van Parij,) voor het
minst zijn Heue black ont den
innereliger breuech tot het overweyp
Lijnen strelie te schilderen van hilfauy
gewoont toestanden te schilderen."

Offhoven ook in de oude heet meeste
met even veel af ~~—~~ den winig cocht
onder oare of de enlicke had Poëzy
gebract worden, drog tot d' ceitto
afdeelin; der hier verhaelde Godalij,
den bepaarden tric van Leydsche
Poëzy. Even goed had sy den naam
van Siegspac kunnen dragen. Zoo
haar Lyrick was, het was niet lyrik
by entremachterd; maar beffigende
Lyrick, Lyrikke meditacio; in den
tract van Lamartine, de dichter
des Leipziger Verden legt hem in ander
taal opgespannen onder de Historie,
van den jongen Verden destijde,
jorgelig libben doore vroomen, en
mein e' nu blyke dat er gronthuis

inwend op syn dichterijt a de leid
syn dichterijt tot beller gemaal.
Ook het sinnen op de dien hier
bijen geplaatsfikken, en zeker van
de uitmuntende voorbeelden van zijn
geest a hart, dat voorheffelyk gedaan
dan en op de ogen de ongeloft, doch bij
het portret van Strauss, dat eerst den
Marsch-blank van W.A. verkoede had
doet, binnen des grondes, aan den
dichter a dit, "Gri quete pris, Byron."
denken. Hij moet te Haarlem
dit spak in de voorreit de aardach
vertragen als, om het minst en groter
van syn sprekken om ova den inwendige
mensch tot het voorwerp dierens felleis
te stellen." Hoewel hi is nu dan dat,
haar wij den inspanning van syn geest
bijzien om dien "reuegeert"
te vasteboom peilen, en tot vasteau.

De heieren a bewonderen doet
om van diec delaten tot de beantwoording
a horen van de ontzaglyke crag,
of hij in hem

Om dat den gevallen Engel weey
of den vallen vloeden mocht.

Soowaa, her u driept da gewoek, phrygian
va spiecht, syn da rapport, time
ontgaeling, a een edeler geest, dat op da het begin
ontgaeling, dat het ende da da
da waardigster tot a met klimmende
tract entdrukt en eerbiediggen
doet.

De elegie a en volend huid (onder
de uitval Mengelkoochten, tweede in den
bunsel),

18

P. syn
syn apprijs
syn in enige
bullenwinkel
"Provo agen
Stere en
Kraetje
Compleetje
Gregoor,
de

19

bundels) waaroop de dichter almeel de
aanschiet liet hel besteller orgjintu de
aandacht in digne voorrede gescreven
leeft, dat phrygian geest, hel heeft dat
groot ook mogt sijn, haer, Klaesink afgheten,
ook liet den daid om. Het meer ader
ederen bereich geplaacht onderweijp ¹⁶⁰
heer niet by helen, maar hier hebben
My hoy ons een dat onregelijck
Hubert en Kleantje, een vertelling,
een spelletje, dag heb er vlak van
Coloriet", bij digne beicles dichtshalen
met al den pracht en tractt en uitvoering
leid van perfekt in den koop den den
kinner geweuren, en diec dat populairste
da al syn grotelsten geworden is een
vadient de syn; dan ons overtrouw
en dat waarderwaarder lijn me sp
spak naai com a ikond beides;
mettelaat, en grecs a het leere en
en dat menschenhart; waren celles
di dichter, die het by de aanwijzing
der sprekken, welke hen overkomen, om
syn sprekken en dicens beyk te ^{nummer}
geven, diek seluen niet beweert
is geweest; en het is er mischeien te
voorefflicher om.

Gewijde Paerij is dat offijft der
derde rubrik, da hier aa geboda overdy
en; want niet dat uit den ^{dichter} paerij
is, is ongewijdt, en dat dichter ongewijdt
digt dat geest, dat niet de ordeneypen,
da hij wasagt, heb is niet de "goeden"

trothting" den hys, en opsethlyk aan
lyne gedichten geefh, maar het is
de wijsing dat gewijde ova. Sijns lach
en geert dat den godclicke pen, den
shurlyken dichter maakt; en vallen
het op als: Gedichten op gewijde
meterevenen. Ons alre ontmoeten ey
de Hanna, waerop de dichter ons aldus
en lyne overled. Lyf geworden heeft:
Intgheerd geduchtēn den dichter, ges
pact, ~~met een~~^{met een} vecht van
maat, ~~en~~^{met een} ~~en~~^{met een} de voetmaat,
andringenfijt, geplift, was van
datzelfde leke versing het schoorpe
is; maar boven de Hanna verkielen
hy de moeder der Heilicte, kerke afspijp
van maat, intwinten gecapitieerd.

De vertaalde Poëzy, den hys de dierd
enrich intwacht geest dat en hyst
en de lecturē die hys den dichters
maat is, en raaiende hij den dichter
lyken geert even den Walter hondt.

Vecter Hugo en Reciligrath over den
lyrijken dichter; Hilde en Holty
van den dichter van Hubert a Klantje,
Lille von den dichter van Johanne, en
Theagenes, lustrei, in Concord's New
Frensham Lang; sow den Lang,
malen da Soferellen uit de Kerkhoven
vormig, en met behulp van een bogey
verdankbaeste.

20

Waar in dien
ouding,
meestelike
overbuizing!

21

Ten flotte lijge ey hier wat oot ber Hae,¹²
och zow oot anderem, met den wijsing
logijken rean van Laren der Veld,
geeft te bestempelen, den waerelal
viller leggen al Laren, waer de
tēl den ey bleuen de stof oplevert op
anlereling geefh; en daaronder en de
erst plach sijn oot hen telke met gro
gen oogen aangesien, en door declama
tions a Glyckhouue stuk abd. El. Kae,
troade kechtē blyke sijn van stadijn
van den mensche, maar dat dat sijn
longten room to danken heeft aan
de dichter afdeeling, waarin ons, als
den, sijn thydres teguhinricht Majer.
Tweijen e alda dan in dit gesloten
paem, ontplont de dichtgeest van
de Haar sijnt vleugeldeuren drogen
dan in enig anree stijgt hys in hede
dichtersattender Lang ~~waarmde~~ de
toedruephijning der Cholera in den
lumen van 1849 voor de oogen
onsen geefhts ~~no~~ ^{vo} geveriet wordt. Den
komb, daer haedt, daer is hys, die
Inwinkelde, die de haare schoon ^{mede en lang} ~~te~~ da
dichtgeest ^{in de poort te verbergen} ~~te~~
de lumen ^{in den} ~~te~~ zich ^{te} ~~te~~ verbergen
afford dat hys offensicht in maalt,
en da haer ontwodene - da kinderen
da hys van hemi onders bereofheit;
dat en da gaunge van het weerkom,
Lang da wandeuren dichter de reflext,
Daer ci hys, ~~en~~ ^{en} zoet ^{is} daer,
afsten der tuepew: "Rechthe
d. Item de tractinge: "Vanuit ic."

De ston der doodende, beweert u!" 2d.

De boot gesant in 't harig kleed,

De met ontvalking dreigt, hoe ook de ston der leunen,
en die, in dat jaar '79, waare meer, de
vrijg ontvlucht is en het oproer dreigt,"
laat spijdelhar ^{tegen} hun dinnende
affair, hare tendencierende, ^{en} i. eener
nacht verflekt, daai spijdelhar sond.
voert

Met den aarden aan haer vreugd,

En een moog ewiger vrouwe wortentoorn, te hiel,
by het ~~oef~~ omwipen van wats,
softendekel het sy, "de koningsmaest"
des doods" op aarde blijft hand
haven; mens die ook - aangijpend
waerdig! - dan ~~oer~~ ~~al~~ blyft
dicht altrude, ~~van~~ ^{die} niet alleen
vreed is, dan oer allos blyft

de Engel uit den hemel,

De vaak der lacijftraan medeaged afkomst

Door't menschelyc org op aard gevaren;

Die niet plechtighedt, mae ooh screent,
d' es leue jaen brengt, soms bruaer lietzel daggi;
men schij verwoeden kan:
~~de teggen hau~~

? Ik heb het pluisius ~~bin~~ niet oer dy wond hagedes,

En die met dankha hemelstaek

Ik zalig haer kind verhemelc eerderdag.

Toa pheen het moede dog heragen:

".. In dijk ge o hoo in Gor gne." ..

Hooed "I theng gracie en jnmalc de Chores".

21

23.

[p. 263]

De toegezegde Zanger van vroegeren tafel¹³
verft den metendeel en het vroegste jaren
(1868); en niet derder dan welken tweedeel
van Nieuw Gedichten. De bundel heeft nu
tweeënveertig liederen, die de Brabantse
dien in de voorrede, die een Tollent
gericht was een niet overbodig verklaring
gegeven word als de voorstelling van een
singelijker Zanger, want Poerif vrouwelijk
dien der oorzaak der plaatje notie is ~~die~~
besloten is gewaakt; en het alroer klein
dat de dichter daer toen door zijn eerste
bevorderaars aangemoedigd ^{zelve} plecht en
speciaalstik van dat ^{zelve} bed aan genomen.
Tegen dien titel werd zijn volgelykheid
afficheel opgevoerd, waarm ^{van} het letter
licentie publicie ontzeeds door den
Muzikaalmanach van ^{waarinde}
Lijn ^{was geplaatst}
gevoert, in de gelegenheid gesteld was
hunne te horen, maar nu niet het
liedeskrift des Ord. van den Nederlandsch
Leeuw ~~op de best~~ waarmede ~~hij~~
daer koning Willem had in 1849 zijn konink
te verpieren. "Die mocht" dat het aangelyk
Gedichten, waarin ee het publicie ge-
leel onbekend." Zy hoorde tot het
trouw, waarin de dichter zyn heester
niet verhouwd, wij mocht leggen, niet
gekend had, maar daar hij nu van
getwijfeld, dat hij daarin doorgaand
wel

veel poëtijns gescrewd was gevoeld dan
in het tegenwoordige, waarin het een
schouw glijdt, aa lijen lang en stijf
en gewichtig besigheden, enkele orga-
nische vormen van uitprassing of poëtijns
vaderfing tot vaderschouw. "Hunne
tegenwoordige uitgave, vulde een be-
langrijke gapen in hijn dichterijen leug
van." Hij „vertoonde diec daardens
dan het tydperk lijen vroegte ontstond
aa dichter, geheel, met lijen goede
en twade eigenwaarden". Met dat
de waren het alred, de gevrochte rau-
en leefbaar, waari vol de bloekracht doch
dichter erucht begink te leffen, maar
waarin men nog geen lijen vrekkien kan
verwachten." (Voorrede).

De ondph van dien Langeren in vorige
Leefree dagteekent van Wd. aans
ta den dichters 17de levensjaar. 17.
grotte van tien jaars later. Aliaan 17de
17 noch hier ~~17de~~ h ledens gegeven
wordt, is ora Wd. Het is een didactisch
poëem ⁱⁿ een vierhonderdtal geest,
welverkraakte, waaptijnslyk late oor-
tal herinneren alegorijnen, naams
de ~~17~~ vintig jaars gthuet den
daadelen ereprijs brhaale had in het
duuthandig Genootschap. Toch niet
en opfahrung te schrikken on ~~17de~~
de 17de opfahrung tot 17de ondceruyt he.
Ma. den ~~17de~~ opfahrung, der verheven dichter
lym Goedienich, viaen en chickie als
het moet in allen overtreffen wabied

23

24

* Maart hly
van den
Lem
woelygegray,

* En dit
verwaar.
Den opghen,

*
(Antwoorp.)

Handteek.

van vare zelvopoffring bephowen heeft,¹⁴
was ook over den schouw langer ge-
decht, om dat het Genootschap lijen
varkking niet over bishoofse ~~leue~~
a gelesterdes Freilecten vond "(de
eerste ereprijs van den Freilect
E. M. Calicke trokken); doch vond en
~~spay~~ ~~spay~~ al ore, na Wd., den hele leden
in den Spayk, een circelle plecht. In
dat ong des nu vry a twintig jaer ouder
dichters staagd dese vroeg dubbelgewe
et blyheur van de velle uitvoering geven
hijn den dichter lyken gevuld, en
onherheitelk het dichts door lijkere hand
heid den verhallinghant ^{van} ee oordeel
dat oij hume ondghrijces. De gevelige
en afghouwlyk philling van de
cijvillige verhanding der Kleefke
Freelances, waars, de biken groter
ook leefs het Soncklik haner dach,
de die duffen opfucht, merar den
manck haner haner blyft, "Toont eely
hat ^{men} en deinen dichter ^{van} traeter
Lod. heeft, de bewoneling ^{van} Tollens
is in het gantje gledich kenaeijk.

Hat ook in den verhandeling onder
de opprijs Lyijker Pockij wordt
voorgelegd, ^{hat} ~~het~~ heel en overghebruyng
met del heeld op den opfucht van
den prediger Langer vices Pocij overweel
din den aankirk den spore nobruin ¹⁸²⁴ ~~beide~~
en gewadens, de 17de ¹⁸²⁴ Spaffing, welk
maritieca en obatinus ¹⁸²⁴ Le. Conduys ¹⁸²⁴
ondgaan den 17de ondecuyt (1824), en
blyft del Natuurphoen opf markeut,

de stroomen die duiken
diep daarna om het water in te blijft staan
en haal dingen op als te wachten
en te vinden wel de stukken zijde
van deze visschers — waren half, maar
delen van ons oog leverde waren
en leverde op dezen dicht
Poesje Israëlina (1823) — denken Aarts
(1824) Napoleon's val 1815 (voort)
onttroopt tot wel op dijn leegte
en schoon, en evenlyk een liersing op
Palestina, op Palestina, die wel speelt
de natuur in de oestere land, maar
ook dijn oppervlakte en heilige vruchten
niet en deel op neemt. Denken bed ontpo
ft in de bruides ¹⁸²⁵ — dort ontdekt
dat de 19 jijico Langer complete
konftrijve van een hecht als dit:

Hart! Natuur! weezaat ontloek!
Hier staakt geen droge luiften meer!
Ach! Juda's Schepen ligt verbroken,
Lijn ster verrijkt in 't Oost niet meer!
Verlies dan Sabas rood, nu Geen!
Babbelijk, vrochick een wabs van kleuren,
Loo' vrolijk dor het groen gevraard!
Vergelyk volstaan, a wort te spelen,
En droeg niet meer een bieke vlechten,
Loo' juer de doed Lee in 't hart!

Loo' ey in den leverdaan eigen den
bevorderder van den Haars moet horen
het dat in Leeraal Onsch, een leverdaan van
1824, daar ga even als diep als Palestina
en de geulen ander Adornen, wel evenlyk
Complete in so ¹⁸²⁵ euregels, met a Typus,
Grootte V Appley, ¹⁸²⁶ Napoleonsval,
en den van

26

27.

Opstellen

Elireel
Geboortedag
in de Peppel
van 1828. Ich
gaauw in 1830.

een lied dat door den vorm, die dinge ¹⁵
Cantates, door zijn inhoud ^{van} Lyre Oude
Landse Gezangen, denken doch. dan dat
laatste genoemde werd, in 1821 een
stuk op Napoleon's Vergodning neergelegd,
welwel, evenlyk bij de Nieuwe geestelijc
laat akkoord gegeven & vandaar, maar
den eerderworigen zijn plecht omde.

Da en toen R. Tollens beperke erg in
de voldoende en bieke, en heeft allangeweldtij,
en stukje als Het droegspreeuw kindje
(1826), Het lacht Vrauel (1828) vaderweg,
(1828). Maar het geen dene meer bywer
belangrikheid maakt, is het hier niet
intredeling van een cabaret door het cent
van den Leers aangeboden, denkbaar
Erotische stukjes. Daa' het gewoon
da den jongeling ziel met de meestes
gitterweld in den Langer lijnen liep
afspiegelt" wanen hij den bliecken om
her gewichtig den haaren voor, by dezen gen
Langer van drogoren leef niet te mooy
ontbreken; en "loo' vriag, op gevoeldeley
leefried, by de herinnering dien liefdes, of
one den hier aangeflage toos, behoeft
te blozen, loo' weining leder vond hy
daarom de thauftengt horend, — indien
alhans den stukjes. Uitkomme al groevy
de Erotische Poëzij gerekend mocht velen
niet onvraagdig kunnen plecht in den
diestbundel te bekleeden."

Waark,

Maer lyk Bernard ten Haar had gey
leeden al een oergebed over't doele, doch
~~het~~ command toe van den haare, doch hij
oor een liefde den hebber te blesse,
doe rein, doe auffig, al lijk in alre
gedachten opgebaart, en die die genoot
gevoert is wa een voorbeeldig beh.
ghelyk, dat beloas' niet bestand was
het ghelyk van ~~lym~~ ghelyk ~~lym~~ Cœur
sind māhew: ~~Die by a' leb doren van~~
~~een~~ ~~tem u' cœur~~ ~~gheleide~~
~~de~~ ~~Clasfeyn~~ ~~off p's~~ ~~Erotysche lectij~~
~~ouene monats dienst~~ ~~der beperkter den van~~
~~Ancreontysche poësi~~ ~~te mocht opwachten~~
Sal hier heel wat anders onder dan
hij verwacht, maar die weet dat ook
blafsig amoeien aerchichtelen en
en Phosphatyn erotysche gedichten
boete libber ghefreueur, dat v'rhante
dat de qualificatio ooh by de Clasfeyn
meestre affend es gevoert.

de loon hier door den dichtslyp meenmaan
tuffen Leyn hantte en ~~er~~ ^{er}ter bruyfke
Levenjaar (1626 - 1680) aangeleggen heeft
niet dinnelyks, niet ~~levenlijc~~ ^{de gewoonte} hantte, noch
dat seind fysch vennig, op andere
flagen dan galanterie en gracieus
vlijt ~~deceit~~ ^{op de baa} brengt, en even
veinig is hier spijndre, gevelreke lente
mentalkheit. Dat is Zoo' min het menedelk
van ~~van~~ ^{van} Pellenmy ~~en~~ ^{en} heft, als dat van Stoff,
of Brilendijk, dat heeft een wrong van
de doch Credij en Reuth also�r Dr. Lekke
leopis, die Pellen onder den haan van
Manniecken liet een herbis helen da-

28.

Dochter
van den
Haaghsen
predikant
Haberholz
van Wondel.
, bezg.

flat

16
Liefde-Elegie, da. Chant d'Amour van
Lamartine, ~~verschijnt ook de 6e~~
Eloise vertoont niet met aan ons oor
de naam Eloïse gehoorcht doet, onder
welke ~~Romanen~~ ^{in Frankrijk} ~~verschijnt~~ Johanna
Maria van Kronenberg, lezing,
keuler, enig, enig, groenmoedig ~~met~~ ^{van} handen lopen
quadriceps, - dan als het ~~lijf~~ ^{met} ~~heeft~~
haar het een gelooft god, die niet
ca. zevak gaffel en herhaalde knapheid
krachten, dit den Langen den land
da grafs onbeweener, de pleuren droen
beauf van dit jingganoech, om zich
dan tegendope de lijne & wortel
het vingt dezen proeven ^{te} Eroffhe
paixij ~~staat~~ dan verft ~~het~~ opptrijf
slech twijnen de sliektterius (1828) met
16: ~~de~~ monsieur poesche ^{en} ~~poesche~~
Compleet alle drie:
als de liefde dier Engels, wie bied mij
vervult

Compleet der drie:
Ach de liefde dier Enige, wiek bield mij
My oppaect in der handen der engeliën
Ma my gheven de mond op haer lippen dat
En es vlieg der heilige leefje van platt;
Ja ik kom in haer armen gewogen,
Daer dat 't huygend was - Wah al vrouwey
Hier op hieren dag den voren ontrooken;
En wat hauegh The bevere de leete
Dadt wel gheuer olooy de alnacht daer
Ach dit vins der aannemelijcke konink
Men loopt er een jong hart in. ^{daer} de ghoochte,
gehoort en het devental dat Nieuw Leey,
(1827) tienhonderd drieen. moeg aangekondiging in
de eerst compleet der Johilleung der Catec-
seeben;

Baels leeft het grot uit weigend op,
Spannen de kefirs flinter;
Reeds pleurt het grot des donker oog,
Reeds kruip't int d' opgebochten knop
Wiemergierig 't leed haer buiten.

~~de hulp van de vaders en moeders~~
~~die ik aangeboden heb.~~
Needs droomt de Blauwezen niet zijn stuk
A frisse- geen ontstekels,
En horen, gelijk een nachthoer,
Er vreugden oppaat niet heel veel,
Zijn blauwstrepen opgetrokken.
Zijn donkere

Tot enghbreidte; maar kort dier dier gey
van alleen; dat enghbreidte is ~~dat~~ dat
leest dan de Papieren van 1868 beled
onder de titel Elvire's Geboortedag
als dat feest haer heffelijc gheimd, was
dat watto van de Alphens

God hulde het blye enige op d'ryffel
En spijt der felde winden.

In het vorige jaar was het dat een verleiding
opkomende ~~deel~~^{deel} ~~tegen~~^{tegen} mij en mijn vrouw (tegen)
werd ~~te~~^{de} door gelukkige ~~gelukkige~~ ~~gelukkige~~ gevonden.

Droogter caag volle water. In
de daarop elke aanstaande dag, trengende
Necessair grondstof, is er een Onder den
oek Twintig jarey, en daar gaat
den min en veg serius "by dehuys te
gelede" "deltj gehaal, denk du ken

30

17
Achter uicel dier gephör leet, by de verouerung
Egda m̄ den huiwghedag, ^{wont} Begeesongen (1850).
Alie denen, e en dochterskes den haen
Dij knonen; een erede Levende is eraq
dat grau gegaan; - en herinnering van
het veleken dijns loeflijkh, mea genengd;
de stemmen en dachtmen, moe weetend
dit lied ein olyt Wolcens Cloversonge
1850 ^{mag bijstaen tot god} Denk' er denk' er
(hunty jaren & meer) Wijflied ¹⁸⁵⁰ diet cracy:
Hij heft pleets diep gevoerde haen

diep gesloten haakken
an den Onderkant haken
van de leiding an den o.L.

Dekk de grond van den doede;
Laet ih flinzen dan i' t'hoof,
Laet daen' t' leutend soeltrig dwijgen;
Moeg daen' t' lied en t' hofje sijzen.

F. Helas! — ons da Trintig, was een dertig
-sal jare van den blycten ^{mag} troppaest,
maar eeds binne 7 jaer ^{mag} Zuin dorste
de Mistus a'kallaus, sedu en
geburen waaron by di mogelykeid
in dat gedukt leef niet fibynt te
lebte, daron anwoern, by de dierbare
den ontvalters, dan hij da mag, san
I hart geklokkie ~~ook~~ ^{mag} dodes mag.

F "d'aan brak
ga haare eersten
morgen d'oor,"

1st March, 1850.

Het Commissariaal onder drager,
en d.g. Lang der Tydts by den aanvang
van de tweede helft der 19^e Eeuw gecreëeert
om de Haarfsraa een vrij algemeene

vergifing, in het laatste, der eerste helpt
gijne de aanbreng en het laatste
mogen gaen, "Want doe gij niets", en
de Wortels van Herodias lijn de uitgebreide
en on intelligentie ftukken On den de
Nieuwe Gedachten.

Het eerst genoemde was een poging om
 in de maect da diethen - " de uitstekende
 en heilige entwurfelen, waant de
 feitelijk voldoende socialeitiche
 en commerciële denkbeelden als niet
 ijzeren verzakelykhedt teleden tot
 dat eerste punt te vervolgen. Tot
 daar, het gijnd verstand ac het dedelyk
 gevel des menschen, al wakker gespuid,
 staotgeen in appens geraakt a de net
 verontwaardiging, temgftwch. "Noh
 alleind sprok a haestig dielblyk
 bord ~~vooraan~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ vroegdroeg
 in de Operaeue Titting, in de 2^e. klank
 ta het dichtink, a' th laet mede hie
 overtuut het aldean door den bisschop
 dieth. & horec uitpreeken, en ragt wel
 ik da ondrieck den lth op mij maken
 want als de Christen medelijcendhe
 den Amsterdamsche vergadering
 en de rechte der redelandsche
 dichters, noch al den redrak, dus by den de
 gemaak de Prophete, niet gade, want ons liggen
 belegghedt ace hun geest hout was:
 Lach doch, dat aan mijn mond vervloekingswoord
 (Mj, omen van Gods kerk a' Evangeliewoord!)
 Dat an mijn hand gecwaerd, dat blykent ihs
 Maer t'waerd des geestes Heide, ^{na rede}

32

33

III

Maer die des onverbreekha bandy,
 My dienber dan het zwak van orgen,
 Dan hwan rauder;
 Ik wog hem oog voor oog, en wond voor wond
 De ramkien en de zeg verkeer af
 Ik den aen t'everdewijn mij niet myn flagtand
 En, in des moegheid haed den heers,
 Owt t'hu aene des kijgers
 Blithen doet!
 Geffen avege deur op de profetische
 Handing:
 Schim en Napoleon! Olyt go, on em
 Tonke devalew?
 Lacht gi' den stiel temg, die cene em
 En eijt em saeluar, t' hofde gehroond en
 Den schalle,
 Dan al ey fonyt em opgeroelicee
 Kraet gi' em blit, gareed op nieuw den
 Broes t' hebben,
 So't mense op den top moet kieffet,
 En craeft ge en Christ plech die em
 Ambet t' flinger weet!
 Kiest Rauhijks, kiest Europa, dor t' drieien
 En eyren Landfheer a den dwang van
 t' despoteine?
 Stoch dan op t' hofde en t' Corinthe
 dat an den bewer heeft heft
 No met onk antwoord (het ^{en} ^{ent} ve)
 op die ouger eleem blyk.
 Ihs gedicht heeft sprokken den in den
 sepe eleng, en dor sel deselvace crifly
 sprok

...ller op staathuizing en weaffhappelgh 324
gebied waren, die ook de Costa sche gelykten,
lyn Chaos en 't Licht hadderen weggeven,
de Nederlandse Letterhunnen hadt sels
te verdiening op ~~te~~ ^{en} de vroegheden van
tare ~~groot~~^{groot} die elha de vreesing
heben, & naer an misshies uit het oogenh
van dienie en verfificaties aan de te
on ter Haan de peleu toekomt, dorh
waerig da Costa, tot te Haan pijslyfe.
A lempeling de geestes-eenheid ten
cause van die longte en heilige ~~zijne~~^{zijne} ~~vertrouwbaard~~
hond arhement, ~~die~~ ^{ly} waer en ~~toch~~
ly vryheit op quaeligheid gebied, ~~de~~
~~dat~~ ^{dat} op geducht ~~affe~~^{affe} ~~had~~ ^{had} steen
~~d~~ ^d ~~daar~~^{daar} hebben in 't Licht gesteld, &
ghijhe die keeren trappelen in ander
eene Nederlandse vlag.

444.

de dochter van Herodes is, met gedrag
verspiling van overmaat, en bont zels
van schilderyen, meditatieën en morali-
zatiën, also op die lief vreugdelyke
vaorn en inhoud, waerh die da
richten van 't lid dat niet lang te prabz
hadt ~~verdronken~~^{verdronken} eerst, —

E Herodes! sprak dor een vrouw,
Liet ge aan den fijn gevoerde lippen
dat word dat ijlyc word ontgaepen,
dat hier ons horg gebuetsmaff hond
27 overregt..

Salome en gij... dor pro en jarees!
Gy a convalleyched h. lyke,

19 dit
I. de syn schreven op gewicht omt. nbl. 1).

325.

maar ^{en welke} ~~was~~ de haalder ~~self~~ als ¹⁹
gevoerd werden, waaron het mij verwonderd
dat dit stadh, betwelt, ~~andacht~~^{had} in
haarwil van dat aangeijper feit, dat er
het onderwyng van ons. Ten evening deana.
huk effect heeft, een geliegd lijfthuk
van zederyhuis en deelwachters is
geworden. alle waren voorin het
slapen van Salome over de otheer als
ghilliezel wordt zijn sehr alsworshp
-Syrh, affwoen de cragh te mij onkunige
aphout of ^{hantpunkt} dat die niet acth den als di
eene Daguerre modine balladraue.
ecq voort overgestileel:

Mij 't overdeel a zwaaier,
der bronkende leeuw,
Mij 't overdeel a draaier
Op 't spitz van de keel:
Mij 't cietplaat en flingeren
Van d' am neen en long;
Mij 't polder ouer ongaven,
Mij 't polder in 't org;
Mij 't laetje. dor' dertel
Gevoerpen in 't sond;
Mij 't pinnies oppartel,
Dor' lory van de grond; eik. en.

In het Zangerig en schildering stule
dr. Lomer (1850) slot her vereen overhort,
en het uitgebreidder dichtghuk de Lom
verdeemfeyen de Lom Stas, waaron de
verphullen phaf in dat hantue verhype
ghen getrekken en telkens symolische
ghuid noelens in de doeken ere meer
op den terrein. Den phoen lynn
verve ale dene!

7 Gordyn der heemels wordt gehoocht;
Het schaduwbeelde der Nachtoorstu.
Ruikt seels het gondel vriuwelde in,
En breukt de stalen broon, om 't hoofd des kon geweven.
Vij stalen spiegely schouwspiegel van,
~~Vergezondengraafbaudenrein~~
~~De don, gherond aen later meer,~~
~~Hofvarenacholda's haauw, dat hoge dakeken,~~
Daarom zilveren wachter zweeft dedes
Liec wij niet gondel doornen haan?

Wie goed (de) graps!

8 Z of over Melha's haauw van 't hooft der heuyl
En dwarschening langs 't aardighc werd aufseid,
Toen ze in' verblyster glans in 't dofta overvallen,
Odom der gerechtigheid!

Toch blijft gij 't wareder leeft, dat, ons over 't org
Kas war zijn gloed herneut, en nooit in nacht
En eens tot 't aardighc vanste polen
Met onverdorven, lieftier schijnt.

Den uitwend des hets van de uitwerking, een oehomen
verdufting.

't Is morgeword noch avondgloed
Dat mi' net flaperen glans, die gewels pheenren doe
Maer sond en willend leukt, dat ondervent lange
Het gheda, want my ceth over, wat de daken ^{de daken}
langooy ~~daaghs~~ gerecht k lieue.

in het academiejaar 1859/60 ^{meren}²⁰ ~~Lectuur~~^{bis}
had de farces in het lectoraat mbo.
houwd gevoerd, en had hy die op den
diens datalij met een "alwied heurige
Labyrinte redcouverg. of historia religio-
ris Christianae enole, aan Lynn opvolgen
overgedragen. In 1863. had het in
de licht oorsprong van Kierans Vie de
Jesu, den aanleerder gegeven tot het
donderdag ^{groot in zijn edelheid geven} voorlesingen
over dat werk, te bewaarding op
Lynn uitnemende drijf, en in lijst gegeven
van de leergestaa aangenmaagt,
"wie was Jesus."

had
opvind
daarsta:
dernopha
Leijewa

Sg.

Enk in 1866, vijfde jaren na de tweede,
kwam een Seconde Verzameling in Gedachten
van Bernardus van Haar in Elst, in dien
tijdschrift is er veel a gewichtiger geschied.
^{a 1869} En nu dat Hadewich Gauwelschap had
verdediging van den Christelijke Godsdienst
behouwen Geschiedenis der Kerkhervorming
en Reformers (in 1864 reeds voor de vierde
maal herdrukt), zijne brachtheit mede-
werkend aan die ander tegor. Redactie
van en vereeniging met Prof. Mollen
d. S. Swaen in 1868 - 1869 uitgegeven
Geschiedenis der Christelijke Kerk en Taferelen,
en feleit 1869 gevolgd Geschiedenis des
Christelijken Kerk in Nederland, ^{in Taferelen}, haalden
den in 1854, ^{en} als de, daarlangs
sporger en Rojaards ^{met} de Scheep
Hoogvloot aangevoerd, en is een Latijnse
Rederking der dinge van Daniel Jacob van Henegouwe
staande had by den ^{van dat jaar}
bijzonderen gehoor, zijn professies
in Kerkgeschiedenis en Morale, ^{en} gemaakte
indien hij nochtans die bisschoppijn
conjugandum "aanvaardt" ^{onwillekeur} ter weinig
tekenen van leuen heeft, syn ^{penne} in
het laagste ten opvallendste jaer ^{penne}
dat, wegen zijn eigen verhaeling, "het
vernoeden en thoren gewetene" ^{penne}. Dat
is de inhoud van zijn nieuwe Witupphoofd.
Lyke loophoofd, zijne loophoofd acciditer
des

des quaer als gefloten nacht visschen
verblev." Middendaal had bij liet
en al dieer tie "flechts sjaans het
genot kunnen vergaen. Poetry to
Literature. doch; "Colde leefde recht heet;
de dichtbinder, welke meer dan heeft
verstoten soeken," val, op een eerder
nijlperg. Grae vocians de genzelheid
van en hucht, dichtig als knap en
singeling leerd beginnen en aa haue
bluf gescheit hauw. Op riceus en sterke
dan hij had kunnen verwachten in Regt,
bont ontstaakt; en ee vijftig toe spicileg,
braava en plechtijfijf den doer
vrouger verpriet en dekend waren, haue
den deur in den deel der bindel aans
het publiek, dat hem nog niet vertegen
had, worden aangeboden. Hy verplet
tot ee nieuw portret van den ha dichter,
jarige dichter, en nog ouder het vroeg
signet in den singaer Kango. En
gteme afdrift van sijn lijk. en wedig
leven, den den orgone de overreden
ort in den binne aan teffen; en den
dichter, niet in alleplaatsen beweging sijn
tegs daad kunnen wegeur, dor dit minst
den het niet den dingen spreken dat hy
in en mit sijn trod geleefd, gedacht, ge-
weld en geleed had." Hor, de intuig
signe Goedenheijzer gemaet en gloots had
sijn spesiale verhooring toangen, en dor
sijn cleverge en hard word of verijft
moest dooren, hij den het akijsen

38.

boven

39.

met een beresp op de toekomst h. docu.²¹ "Den
nichtkunst den typ "laatste dags," en "zoo
mer en deelde olat sijn laatste spicileg
dealt by die van Thom, obegie leeft
arterftondelen of in dichtbank en even
opthon niet te veel verwonder waren, sij den kyns
dome milca precting van goed later seesten." (Voorwa)
De bundel open met Thom, en stik
dat op 1852, en den geleit lang uit
dat by Tempman uitgeven plastwerk, de
Apostles en profeten, bekend. En ij uitsig
gebrukt, door den dichter, wegen Temp
verkaring, welk leefde beweldt, en dat
min of dies op den oot eenen predikaties
in drie delen, en den anderom in drie,
drie en twee ondideelen opplyft,
waarby noch voorafgaende noch volgende
ontbrekt, middendaal, en doorschot
stik mag heeten, maar als voorhout
dien wa o gebraken, en minder van de
schoonheiden sijne andere stille in
dit geure te besitten. Overigelyk
sijnen en middendaal en den schoonhe
voorthoufien was ten Haars Archiven
mogen Eliza's Huis, Tafereel ab-
leid en Uncle Tom's Cabin, het enige
in en vroegte onder het opplyft: Uit
de Havenwereld. Hier loom ay and
ghel den dichter in Huibert & Klaartje,
en al sijn rasschrik, waerhant, onhoede
haireteit, en aangrijpende waerhant in
voerplung; het sy hij ns by het kribje
truffen het onthuldig hand, onwetend en den
het

dat het hem door de wrede oordelinge
wreed hoofd togedrukt,

Met moeders lach en knikkend hoofd,
En lachten van satyri;

Zijn aandachteling ging vooruit,
Maar had een Engels' t' per gekucht;

Hij hield een armje om zijn nek,

En 't andere dat op 't dech,

Tot dat het stukje uit, des duell goed bereid
Broeder lach

Groot wachten, Harry, die my aan!

Gi' gaot wel broder nich.

Ieu ougallen - doo, Harry, loor!

Zijn beide lijen vooren beentje li over,
Op krygt nu sondags heintje, sans

Dom, liefling, opgebaan!

En daar hadden wij met de vleestander voor den
beddy mij niet de vleestander voor den
dienst het deneuwonec si zijn achtghoude,
hied dorpsleue, dat hooch den pluken de ietruis.

De lijn had alle oit geknifel,

En profce auch long di acid;

Wat deneuwond stond hongerhuisd,

Met kegel van eigen baard.

En phat en paelle en pieue

Lag uitgeschriud lang, & broek spueel,

En waren heftens tak of haeg

Steng him en zullen huijne

of da over in den losgeraakte Olio gnatuer,

En donarint schent hiejs van een;

De phoen grijpt doer het flop,

En smijt de felhopen on den heem

Of vrucht dat in heuvels op,

Bromwt toren, wapt die keen opkeer,

Gelyk een kind dat liggen speelgoed neer,

En beukt de met ligs goetgetrouwis

Tot syn verpletteris gruis.

90.

111

Maer hier is een dramatische passus, even 22
Ghekoes my de ter dood omoeciale en
ha waaklyke modder in begrywing
op den grond theder zinkens, naer haer
levenring

De hef na't grooth gewaa bewucht
Luid fliektas 't blamme voorhoofd
Tot 't oppricht, tastend of sy 't kind kucht;
Maer despoer ik dat am haer tydcrinot.
Diet hiet oogenblik, waardin de vervolger
daer op de lieken is, dan radet -

Op 't uitgrynde rosi,-
daarm en drijen tott dyn preek herheit,
over en veldt d' Engels' Corfeat -
maer oot de prong, en 't oep der tel'
gewaagt escht, het ijsolek

met volled org,
dat doorpelt hl den boom,
gemeter, de voet op 't glibbig pae
griet bocht, en yppot, was sij treet,
by d' acht aankruing mit hit ietje
om haer teen, "phoeft a brecht en
plompt a kenterh," wan, d' oel hewe
om haer hie dwarlaes; d' aind spet
"feller blaash";-

dat leert haer niet, sy leent allen:

"O God, behoud my kind!
Aer bader vindt haer voet,
Vafft ey d' preeces = "ys tel beroed,
En 't kleest, d' phoen lang geskreud,
S dat mi' lyf gepleined

Tot dureft dy wort....

tot dat er op een dwarsleed plestaet

Israël hij? Ly vaderseun.

Klonk den geer zilver brecht - gee gie?

To dy verzevolgen? ~~de~~ ^{een} eeuw!

Hier staet sy op dien ykeleys daer,
Met wappene kleden en fladdereb haer,
En d' arm gebogen om haer oorb.

Toort dat zijf 't hied hog totth.

En organtek nog!

Een sprong, een sprong steent hog geargaag,
Die al de kruis der braakop vraagt!
Een sprong! Daar staet se op 't oerwereld;
God lof! Ly is greeel.

De dwarsleidijzer daer d'uter is een
Stukke reiging tot bresspralegied. Daaron
Lijf en vlees stikket die, maar hy
dink, dat daer hier den stugel aarlegts
Tot een varke, regelmatiger dichtvorm; ^{induayla}
en die griflykende waecht, ^{completley} kort
vers regels, visselveldig sijns, maar
ly dink ^{alwee} even gemakkelijk, meer niet
en vellekeurig. Leitftipering bereeght.
Want nu an den heilenvreid sijf ton,
en om hem niet den heilenvreud, en hy
was by a den leit meest waegh.
Haart hij dit veel sijfkracht. Hiet
autrum da Elia is obtulh is bysonder
geleukdig over het ordenevries; de inkotting
daer laaffa regel doet sijna flag opflag
en ell. Aanleit sijns, auterhing-sijns
mynheer hengen so pheldeuechte, aer waer
die uit En daertal ligt de blanphut phel
acht & ykerh on haer fil.

42

43

44

45

²³
Tooren van Weerweel a Horus brengt al
der binkel, Haar oede in de eerstelands
die volk haer het smartelyk valuer van
de hairenow ~~lyne~~ ^{lyne} jenges. De moede tyne
benderen, der ~~hairenow~~ ^{hairenow} echtegoort ~~hairenow~~
ontloft heeft. My diec ~~hairenow~~ ^{hairenow}
~~hairenow~~ aa den dode na het pacie,
waarin ly hem ontvallet wecht, (084)
Incomoleig pijnende ~~by~~ ^{by} ~~het portet~~
lyne Antylapone, in jengeliger leefhol
gefhelderd, hen ~~wrege~~ ^{tent} ha haer
dood. Hy heeft ~~dat~~ ^{ten} phoon den heuen
en heilven, aa ~~gelyc~~ ^{gelyc} ~~het~~ ^{het} ~~hooch~~,
Ah t'pijn en heilven na het rood
dat h' al de preeuw der aspen heb diec
Lewen

Ah d' son den dore op haer plateau goet,
Hy heeft diec dor diec

Orthinken en oerphikken,
Verwelken en tot flauwer blos herfield;
Maer men(haar) kracht vermelken en
Ah centipenen, die, par gevallen,
- smelt.

Poch, heven liet, geftuid den overman.

Gemast blawen! heeld God a openint
in mord da tel dat swiet phew mowey,
Maer God's adderief behield ge of d' daeng
leect!

Maer nu!

I h' al orvaly; my creem e my hofey,
My bideen a my dante da ew bij;

En tyt niet niet meer en vondt God
hemelvuren,

Maer de aarde had heel een vloed
bleef voor mij.

Mijn docht'riengi is 't vermoed dat herleukten,
Want hemelgift is eins à la ontving;
M'ang niet, wat de toekomst my tel-schenken,
Mijn Eden bleek't in mijn herinnering. — 83

Dat Eden is nu engeen en leeft geweest:

Wat was ik blij, toen ik mijn goed vond!

Wat dag ik goed, toen ik u beloofd verloof!

Was leeft hij, dan op jaalger eftbeil vond?

Wat werd ik arm, toen ik die prab verloor.

Brimishen is den valstoen al loep da armen:

O Heer! Laat my troeven!

Nie'door my hart de leeftje levensdag,

Eig' orgeluk deth ih. die doop mocht deren.

't Wil lieder, Heer! Laat ik pecht hopen dag.

Wij loep gesloten en gezeghen het voorkele den godzeghen
Lydenhied ~~dat~~ dat hy is keer die een oorogen
van ogen heeft gehad, gien ~~oog~~ ^{oog} moed en milt:

Los 't dooryg pad mijn loop ha den valdey,
Is du op ons held, mijn weg verloren Ga!

— In God vertrouh, hebt gy dor veel gedraghen
In God getrouw drage ih mijn kruis en ha!

Niet onder lhou en niet minden aandvalsh, dan
dit overftuoni gedicht, in dit daan op weenden
om het appunkt Graffwinkel (febr. 1842) en heb
verloren en thans, tijen herdenen, op dyj gekonkerd
troeghen, daer 't oering te den dag a hader
deth mit den geestige trocken geplaatst undt.

144.

145.

146.
Helena Eliza.
Beth Noemung,
Wit. m. dr. Meen
D. L. Jongriene.

147.

da eren
Het han en niet van pipijf eer 't dant
de overvalshouen ~~te~~ ander dese
Poen van Wremode Rose, - en Leventes
gedulde ~~te~~ ander ditz appunkt vereengd -
an och een mocht overkomen. Waerant hem
blefft dat de crone, van eius ^{andertijde} ~~oorsprong~~,
da en ~~oorsprong~~ parer, de nu ^{andertijde} ~~oorsprong~~
man, de hersteling da heij hielijc
gelyk geroet heeft, d. niet in hij op
den 16 d'jor. 1854, tot ha de aardiging
a dyn houglengambly, en het huylegh
verbonden word, niet minden dan die
coupe eldtgouwke or een Lee Garath
a wanteler en gedordhert wesen nocht,
nun, levant blyeu en bleven stond. Ly.
van een Mcduwe, a het lieel dat de
Grootmeester haen op den ~~huylfod~~
trossong en het couple i ^{van de appunkt} ~~dat~~ ^{aan} haen
~~andertijde~~ ~~intinct~~, die ons bien ander het
appunkt Peat, - en Orendchlauber wordt
aangeleuen, except hy haen tre:

uit ons dreythe gmaet i an lufde
onkloven,
but translaed is bij dr. Klem en app.
gefraft.

Oh Heer! M'vrouwe - gy hult mooy
aerde
In engel de ontroeping dijns.

Jet a en s'hoor gedrech, wel van hat heide
welch gewe, dat seit en oer een
gedrech an den moes, da een al de
ent'gach, twintig jare s'ye d'el in egaen,
noges enkeleind langt.

Van het vierde Reiskenmeisjes aan
der Gade Treguier de Roppe^{tegenover de muur}, de eerste
Met op Parc, in het Kerkhof Pere la Chaise,
in den zomer van 1859 (het jaar des moordens
vergeling) het nacht beschreven. De vaders
te a florijnen dan op 't en dieren dichter,
gewenste lijn en was overwogen dat, tegelijk
te achterna de oor dodeklaasgaan moest,
als b.o.:

Lach hier zonder Mattheus
En pyramis, dat uit geblakte breude lippen
En horen haan allerhoogste top
Zekere niet en orthociechde knippenkop.
Maar, hem aan Victor Hugo dan een
Lamartine denken doen.

Boven dijk entroeging befragtigd geducht
Dover 't offrand van Replis (1864),
boven Leef en leed int als den jounace
1860-61. (1865) met daer ^{een} kruisgekte en
Pyropeke roetnokken, heel ik
het hangt en dappelend Wilhous
Brutus van het vaderland op de Heedersleeg
dat zijn leeftje los van kinderachtien,-
Lieet die staan, naem te meten,
En naem te overgaen in de lieft
Lang & feldecht, waer de si platen
By den stile hemelstaete
Lieet die wortels! - nu sel 't weter
Tot hor ver den kleinen ^{klein}
Poe hoe diep haer oordelen gien, en.

46

17

46.

47.

} en haer
en rond mb
wat dergelyk
te diep

Onder het Oelelei, deta dene brancé 25
de derde afvoering uitmaakt, Treffers
en een gedrukt en P.H.P., en dat ons oogney
Eustate aan; Kopere Broek. En daer
denk dus dat voorzon moet het kopen even
dat liet her olenck door en bray? (Wilt de derkendhaf vor den
klompongs niet en zilverglans?)
Dort was goet, prachtig, prachtig, uitgevallen,
maar het Wintertje diep, en de Kinderharnes
(1866) is en juweeltje van dat drie wechte
water, Pallens hageringen en overkoffers,
maar dat is den daanval van Starig,
danhen docht, door a door lief, in het
beloofde Klaenblytje (1863) welkome
en groot mit den ber alpen aantigt:

Door wie dat renteltje geplukt,
Liep springtje in de blomen droew!
en de behoorlijf trots trots waarmer dat
springtje springtje geplukt wordt,
in het praler oververwined

All 't vindet, dat mit de wachten
van haar hart prins loeken,
In d' oortstaan had aan strik,

ook het was aan my kleintoot (1866) is voorkop.
Lyk, man de de de bladryden die het
gasteren gast is in een en wel wat
veel, vor den east leven woelwater
daer we het gevuld wordt mit den aardtijf:
Kleint ge dat wee op my rug?

Hooch hier pel thans, viede jongen
Sla de ongebid den ghe!
En in de kruit een op getrekken!
Dan

Dan my pink is 't orgogheken!
Hoor nu, wat ik deggen wil.

En overhaen crystal Liedelers, in de pallen ons
hyuue voor. En beelpalen by d' Katholiek
sta Romers ('tellen 31) omer 1000, waer hie
mocht in 't j. 72. en die over Lepppallen,
in Lente, doner, Maart en April dan
gehoor, welke allen pieraden van der Knol,
bundel op de Evangelische Geregt tijsgewallen.
Onde der munt wral ~~die~~ ^{bij} op der Konink
liek, met ca complete abdik:

Iloent die stroon in Kappende

In lief orchad och over mij!

Vrou, lie. mij 't danklied singen,

Dat a 't lieftlykst zenuwak zij!

Li oec 't blouem li onreth leat regenew,

U die standort om 't Leugene,

En dit prachtig jaaretji

Dit is gescreuen in de maand November.

Zangen des Tijds, hebbu mij u, een moeder
bundel gehad, dien dragen my Steunen
der Tijds; ten i getal, allen op een ha. (viii)
diu na 1000 is, van hiep fan den uitgaen
Om diesen bundel seef. En kleulen; kog
a dikket, die a da Tijdt sijns slagen op
kercklyk en oockphappelyk ghele, degelyke
was kerfde a hark trede mydt; en
blinken door die Steunen der Tijds, tone
leer, die aan hie deepst sijnd harten atliced
sijn, man hy duft daerby och hier
en later steven naer objectiviteit niet
wullen verloochenen, en alster den

18

19

ses

Teleg gehad de ontspreeken vlethig²⁶
dalk hie hare sten Laten horen, so,
E laten spreken dat dij liever gheel
hare eigen geelachtan en gevleus hary
ordainn doch."

Fdts subjectifke van hie feental ~~van~~
korte dichtykkens gescreuen, dat onder
haar hie wordt aangeboden a wel
det tweede der Ernest Renaar. Hier;
en ons worden my in des Aphelchenigen
naer hie brougenoem Feental Vroeling,
verweeuw; hier doorn mij ontevdaad
de Haars eigene sten; a sta in diep
sremocdighe emet; die een pleyen ghelyke
van die lura en Jesu, mit, hie lijden
de gemute". Onck dit overijt, dat hie
den Christij, in myn haan a heel

De phantje sijne factien gedroefd.

De broen genomen heeft om 't Leuf;

De Koningsmaeke om de falendren (haft)

En dor over dor, en hie bleef phithien on

(haft) in sijn phater bons der Appen
men dor troeght:

Mae wat ik e overijt, en velle diech doch
dat is 't vergelyke det qd op ons voornen
Leuf,

dat sijn de blremen, en qd ovaer hielc
stelt,

Haec qd der Man va smaet ons phantje huy

hondon d' artblotk pleyen legtbedt.

Dat go, in een Tempel, hem op hielen en troon
wilt bouwen;
Hem in een Pantheon de breedste Air geplaat.
En nu 't nieuwende beeld, dat gy in geest
d' Aaphouwen,
In wold om bewondring vraagt.

De andere stemmen diej die ja even
Bewoelingen Twijf aan de realiteit
der evangelische verhalen betrekken
de Opstanding des Heiligen Thomas (Thomas
Reverens), die van ~~een~~ ^{een} ~~geloof~~ ^{geen} "Eeuw"
(Alfred de Eulieu),

niet een in die, O Christus, die hen slechte
Jou arbeid lieverend, onder 't minnle van gedeelte,
een dag zodaner haer van heilige dom;
maar toch, en diepste gureth dat, als ty meer
het dankbare dieping, groter nocht", en apphoen
en "ind die orgelviss" den borden grond deren daad
kunt, dan hy en mocht met syne vrata heilige
lucht, en die, dor der hem, verwondend in den
borden te staiven. Toch d' stem van hem dorstet,
dat in de beweging ons'r dagen niet geestdorst,
dat morgen goed begroet in een schores ^{zoo}
dag! (Het draagt in het doffer) —

Graen Presterdwang heeft meer; vergaard ²⁹⁵
ligt sijn ketten!

Gen gekijfvoord, dat lange draallen verhoudt!
't Gelonterd gelovende verheft dijk tot actie,
En brieset trui ^{wie} faam in dat Johors' verbond!
Maar oft dij van hem, dat die delfde beweging
met harte bekommernig aansiet, daar betrakte,

59

296

59

*
(V. Steen den
Dekker)

als dat Christus dom met den oordraging ²⁷
verheugende, en 't Christus overlopend,
dan hem trocht hogen (Mylt met dat werk
d' dag in geloosd) —

Blijf by ons, Heer! de storm geest sellen
vrauen;

Ontgaendeel niet sijn kerken locit de
oceanus

Want go inen jongren stem, reikt door de
Storm & brand,

Want gy hem aangezongt niet hooren:
Die d' bestent? O Heer! O lord ons, ey oegyan. ¹⁰
~~bij~~ ^{brand}

Twech u khoneh ag, leukt op 't levens
Premies,

Ideel da gien storm gebris of don kerkeid
mer folronew.

Hi, flunkt ol mys dells lach;

Ik blijf bij u! — dan kom' d' kelt!

Mas de daffra

In reddere, os, in den hem; en then ~~seue~~
jen om g' temboes an eene; en then ~~wordt~~
teld hale ~~ben~~ verantwaerde, ~~die~~
van ~~gen~~ ^{reue} gescreide questduft, ~~die~~
in dije, beschuer, de troeb, de troeb
verbreding dien van den dag des
dagen vordult, ~~van~~ die onderkomt van
den Heer, en hem ontsettet dies
moe, dies illa aandffen!

Ja, hy bout d' dag de wreke,
Wat heel ch. aant in vlammen blake!,
& d' dan 't godlyk hand creped!

Hat oerpricht hij twint d' ochen,
sta d' reeter op d' volken
Goon dek u 't oranje velt....

Hu wegt en lang en tegenlang van twee
glommers door het wijngeert denken
en het licht gegeven dat er niet da van
de man der voorstelling die, sel horto,
dat het korte, dat "kappereit" vandaal
op de trap en den ijberg planten
wel, dat mocht die van eenen minder
borden. Nu het deelde afneemt gehapt
hoft, maar op den weg was het heen
verrele of een steunpunt om dat niet te
lucht, waarin hij zedene kon, heeft ge-
donken; - daar al de drieën en dat
opheldering legh: . de corvus preeuw.
line overvallen wordt; - was het
onderdruk den geschoek waardied niet
zonder dat voorkomen en pijngevoel van
andere brachelen, dan alsoe de uitsaat
der geweten selve als onnoodwijk
worden schend, en in diepte en heeleweg
beurtsyn dan handhaogen oppervlak
anderen verhezen worden.

het daar sel en dorreels;
Infelt word wel zwieffer;
Gee cuble quaet niet laffet,
dat is die slieppig grootels.
D' lucht, dat daer gaet uijman,
Diegh en bij elke heel,
die gij nog langer dat,
Met hinden of besuymen.
Gemademdropt die daer weent!
Geen hatt dat daer bliffflappey!
Alsoe alles op die trappe
Dat gij wordt of verstaat.

f(VII. Exceffor)

52.

825

God ^{It} was dat heet haag:
in den min carn en den bosch:
dat de eisene grachten waren,
van o' vandaag i' Phoen,
i' dommen tijns, o' landlaad.
Van en stale water i' den bosch:
Want i' water den bosch:
Want i' water en bosch:
Want i' water den bosch:

304

53.

de achtijf ster, die hier gelood wordt,¹⁸
en die tot de Heroynde Reik in Neder-
land reikt, is rijk, ghelyc men verstuut,
der, die van ^{den} dichtelyker derytteren
en de godylieerdheid og maer, wegen
dijns belichting - " nu het graefft ge-
duelke een vertaling van het wel-
sprekende spraaklike praece on den her
Reyke in diens onde het motto ^{Den} Roy
Maintandreas uitgegeven blochier,
+ meer tegen dit cinde deelt hij die
enige afrijking verworkeft, en meer
dijns eigen genullen, daer vermoedelyk ghelyc
dat van Spilla den heen uitgeproken.
dat a' kade dat de mens darnis a' deden
dichter been gelycning were haud
dat a' niet de engh mens dat by ded kade
dat "overgeten" van praece in verdens
leener kade.

Norma IX, e' ay bithouer, sur hem z' roek,
mijnen, dad en "Algemeene Stoldang"
nochtijm, da mit de tsorgaa o' stukken
de ghelyc ton de orment, "near de
gelyc in form" ophomende - freethuende
Cholera Epilepsie, en de ghelyckende
uitvaarting van den Gen hys inphen
Cupburgh - Preefe, o' den lom in oordig
out dyn "heitgeen" da' uitgaen in d'zen
dichtbundel wat wat dede enghellet, gav,
an dy geest en anderen verstaing, en
den lom ⁱⁿ den lom ⁱⁿ Norma 1866 ^{et} (17)
Sijnsrege ^{et} from de ghelyc affair, die
en geest verwillen ^{et} de lom op het

oorvergaold en doekhoudt; ^{bij zijn handen} de sprek

Hoofd van ^{de} oude leeuwjaager lijk, enlied en dertig dage,
Maer oh in troosteloosheit is 't leuen bleue verflecken,
En Duitsland's landhaart sterk
geheuld! ^{het}

58

^{B. 299}
Den Peijper's oedeleer want hij, lavenzwarte wielen,
die rea den phrygian hooftdags eischen,
En spiekt om hong naer 't welschallen.

Gehoord met oppervoelt heestell Peijper over alleen;
In wippe syn ontroede of moeder lipscalellen,
In mit het hout der luut dede in 't Georgophotter,
Broekorfelijc a delan!

En nu, trumpetje sibelt van schitterende fanfare!
Spaert een varendhant, Merlyn! ...

In alh des stukken hoorst men den ^{zuiden}
duitten, den gienfader verfpectuer,
dat overheppeld ~~was~~ ^{was} in den hof
Lied de Heiloteer, vonthoffijst in
Alfred de Mijflet.

En laste jaren ha het in 't licht van
spijzen deser dordre dichtverstandig
kragtch ^{van} den prima thieno & ^{van} den heilige geest
prachtuitgaer van all den Gillebeet
den Bruid des Haar, den condonijt,
dat spijzen gilligtheit den verhalde
Schilders. ^{en} afleidingen
want weiffelen in 't yd, en u huijs
't yd. was dat folio boekholt compleet en byghet niet
vullen kaste over de heile landtke hulde,
dat intuypker leeds overgen opghouder,

59.

een koning
vele
landgoed

Chromph.
bronchitis.

F. (voornam
Rep. 15 Aprie
1879.)

maar dat word doen ^{door} den treuren²⁹
In oel me tehet dan hewel was vergaerd,
en dit mit stark haarkied ontrachten toe.
Weghe verkleen in 't yd is afsonderlyker
intuypker, den merlyn dan han, den bezitter
van de ewiger hertoghe, bochdelien,
sich van de prachtuitgaer gescreed hadden,
men op de trappade welh uitgaer.
Lyper Compleet Gedachten van den
laadden ingetekend. Trouwen och toe
de Cater blad 1876, vervaardigde gadalk,
warden in dit blad op genomen.

Intuypker was den jar 1874 och lyper
trouch gade. den duchten ontrachten,
en had dat sich over den trachtilde
staet lyper gesondheid gneudearts
gheen tijc longlecombi recht te leggen,
daer woege had hij sich in hie
Gillebeet leed, ^{sena} ^{soen} ^{wt} ^{louen}
verblijf aangehort b, den hie den naam
van Refugium gegeven. Lach, dat
liek den hie a hanger in hie amerteat
den goud gesintigd laach, en oel aldau
, dat gheen de alweer onghellekeid, welk
den ghevangel hach den rust h begereau,
dat ghevenghe Thalie orelas onghelleid,
dan het hem hels aan een canca
vergaeding, werd ledien de veroueling
euer vorselyk blueftie, daer de Cresde
dat de policie, mitte hem van Lyper
af besie led laach, en diek himmen gehue
den verwoerhoven, daer hiel tot hiel gehoor
daer. Maer hiel dochtelijc

sa volle voordeel by dese voorseen
abtemer, dwong den ottel van Laatste
gedichten, en de drie a deventig jare
grypaard, om te ~~gaen~~<sup>gaen, en gaen en
in verklaring aan dat hij n. tot
in gauw, nu dan getorner ~~want~~ was
lyc dichtslyke laagbaan, was goed
geftot wak.</sup>

Nentorppokkelingen, Trippes, Salting
Taegoff, onder den opkruftten sijnde
die aangebraden Laatste geschriftē
verdeelct.

De Nalezing bringt ons en helle Regiments
en ha Ond. Christelyke ~~ges~~ ^{ges} duthens (Aveney),
Pudentius, abtus, Longinus den jonge, Roth.
etius Johanna Damascenus, die ce klein
grootte uitmeler van een erg uitgebred
vermaeling voor an en dichten onspel
lyc enne aldaer hystorie hooch thigdadt
lyc dagtekonen vay Larden, 1840, 40, w
hij sijn en 1842. (17. Sept.) door de Hollandse
Maatschappij vaa Deutscher Kunstverein
verhaalappels, behwonde Tweede tm best.

verding de vraag: • Welke uilnes heeft
det Christendom gehad op de Poetij? Neuf,
en het nooit alsoen hem evenwelenheit
plan een Gedenkni van Ond. Christelyke
dichtkunst en haren beoefnareit beschued.
Mphuuerdied, en alsoen alsoen in den overleg
van dek op & waangechte gescreve en
plecht gesonden heetolen en alsoen overhandelacham,
horen worden en allen handelt dyn; de dyn
grootste vertalingens en ~~en~~ ^{en} vrouwe

56

ff

Afhale
en ~~taekope~~
comyffes
kr Haarvliet
van syns
J. Paulus Noh.

bevoerd heeder van Paul Gerhard,
Prinsse Louise Henriette a Parkegenus,
en dese crating op te reuen, was lytig
dese ~~taekope~~ ^{taekope} deur te boren condender
fragments ses en op haer plecht
grypaard en waer van dy heet en hoog te
waerdeeren pierceel den olen. geenecht
dyn; als a levint dy ons hooch ~~plecht~~ ⁽¹⁸⁵⁰⁾
grindtta van den twintigpagan, die
by hul ces dactelen moget ahangen, en
staende en sun gode verteling van
Lamartine's Christia Morant. maer
ook hiet vij uitgebred, dichtslyke door
den ~~taekope~~ ^{taekope} a crating jareger (op hieh
Frede Paal a Lettschendig Congres (1850)
vergedraagen, waaraan de eerste aantek
echter hem aenmele tot dyn jingelingstraet
ophalom, waerina dit dichtslyke besigt
en sijn Antiphonieën, de Verbroedering
van Noord en Suidt Cola Land. en ~~de~~ ^{de}
dien ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope}
woch dact, gled, lygghed, ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope}
krachtlyk Lebeldeling aangemat, tot ~~taekope~~ ^{taekope}

intreue affer. Het, Volken haue cecurig leery,
en den Laatste onregt hemmet en fibroen en pion
jahr en Marchand in der Horrest op de eerste
vergadering in dat Congres.

De Trippes dyn-trippers en tier in getal.
Prinsse Gerharda grindtta geplaatst, Lendy
de en vinder a opmerksaamheid getrokken
en ons watengroetstijns beter op hem
plecht gmeent dyn. Ly ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope}
en ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope}
on ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope}
on ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope} ~~taekope~~ ^{taekope}

afdeeling van dien bundel de Wintersprakkelingen, van de voorzen onder dien
appelijf aangehouden zijn sommigen nog
in leeftijd, den bij een tredelyk verbleekt
en 's Gravenhage, en oulige te Uelp
gebruijen. En zijn vertrekkingen over
daar naal naar ~~den~~ Recolyleplatt, Geibel
Groot. De oorpronkelyke troopers etc.
hast dat noch de vreesenden weet, niet
de lijder den lijdt, in eigen leech leek noch
den bestre troost noch hoopten, despejd
gevallen by den cruch der leeuw bepaalt,
en by de graven van gelijfels alweer
op eigen stervens bedachtheit, maar *7d. ene jij,*
ijer p'tt,
soorten
vadelund, dorv dichtkunst en natuer.
"Op een slopper blijft. ik hog & leueelt
gheheven beplinten bij hys affedderen
Hoogdaden, ont en warmer affheidengroet
aan diepe Leeuwen in Overdeen (17de. 18 $\frac{1}{2}$).

Die 's Vesp, ragen aan mit en liele,
durend ons doont dat oft het buntelcuy
dijne verdinchelykeden hebbe hant, en
di vrouwtje aerelijq, ook in -

(zesthys) de laeflyk plech dijne "west"
en grijpen dichten de lieo in de handen
van weinge, waer hij "een geest van
vanderlisten de borsten dorf sich
trocken a de boome omhakken", en de
huisvrouw die, by het anogen om de hak
bijl, doot & vond rilt "diec aen dijne tan
despejd af dan von hen des sprakken,
de ghe liele medeueke *by en ongelouwe* 2d. febr. 18 $\frac{1}{2}$.

58

59

worden we wel op de gevreesde van gheest? ³¹
stanjaer doer ons de opprechte,
dankheye, gheleige, dorne aau, waarmey
op hare dag eerst Rabbethoeve, verpaendey
ene leue klein achter begroot wort, dan
me als gijzelijp, heire odegodes" a sign
Gelderland, Refugium of ghieden de
weg van den Leeuwenjaiger Grosh
dalen, ondaens haer jong jaen ^{"s'oy" engh} ^{"s'oy"}
goed is troctionwod, ^{steekens}
Ach! wat gau et ik hyuum,

Spanied op mij onder dag!
So hit dat gheheuen lanne

Door uw zorg niet van mij lag?
Ach! dat land en die arme dieren,
Met dijn pleep om kniepen leuwt.

Na den sonnen winterdag,

So hit u, met heldere lach,
Die om zorg hark spreuk wil water,
Die mij Nijen doch vergat,
Peggen mij gen tot,

Op dij dicht af pleukblad dag?
(abthon jarren Jan. 1876).

Maar engher leed vergt een engher
lied, al den vriend, ledelik syn gesan
minnel, al vriend van vrie de briesen,
soen dys Johanner en Wiegner en dys
traden. Dicthen als gheukt. dys ges
daet, al vriend, din hij,

Liefdael buren allen,
als de trouwarken W.M. Smink, wat
me het laste werkt,

en broeder haart ge mij in alleet
lotgevallen.

en otdrede Refugium, en sprekende
hem hog en eer I haft van horen drullen,
maer in sijne armen ^{den geest te gewen}, en weinig dage daeraf
van ons goed ^{in den doot te worden} geveld.
Slaan. en woning dorht g'heft van gref verwoesten.

Gij dicht in thuis hem creid, ac. u myn am, g'ftrouwen;
In hand vertrouwen, om de vlaecht myn hand auflech;
En g'hoor verbond van ons voorste prinselijc歇
G', om en al grycaards daan, en segens prinselijc歇
verheylde dorh den doed.

Vliedkaptione Maart 1846.

Treffend en dynen vader tot waardig
is en u de Haeg g'fherewen rug en ars,
der Meliorius' elegie. Vergetelheid (Apr. 1849),
op dat de hysst placeh Lek e' den ^{en} dyn
hart op hermeren; en trotsch op sijne intemende
sijn in sijne ^{overwachten} Geest om het ^{den hys} den van Vreden
Hugo au metto er wonen g'hewe.

Les morts d'arent bies p'ew; laissons les sur la pierre.
Hiles! dans le cercueil ils trouvent in jensepeis
Monseigneur qu'en nos coeurs.

O' Roeging van Vreden en de vredesdiening
grootliker aen dan den gryce dichter
van den belangrijcke roegescreve
en meest physische aen wonen en u hof is
dog vredenom dat docht gevlied "dat
Vreden, na haer voelen word geboren"; den haer hof
dat dat hem "den haer vrienden kriygt"
en de magniet aantrekt, en dat altoog
staat om 't vredig helen
En vingen glijden doch,
den "dat vredenlyk" betje oft een huys.

69.

69.

68

In Jan. 1849

toeprik," o' dat, o'welyk dornetje³²
a' het huus ~~dan~~ daer u den vredelyk houder
het huys niet verzaakt meer vieldt."
Verhaeling van den Prinsen-roeping
(Sept. 1848), een, meer uitvoerig gedicht,
daarm dorh den gryce dichter, en
daer of belangrijcke sager aert hilt, toe
siet leeftspreeks bheldelich, den trok
van Frieslande vangverde "holt," dorh
wat holt of de beeft, dat Laatje
daer Laatje gedichten ligt, in die
niet^d det scripte berock van den Koneig dorh
~~den doed~~, met de domine, en de
Lofpredik de lijs, beween g'roet an
~~hij~~ g'roet an an an an, het koninklike
zijgaar delf, leea en duell en volk
a welkomst g'roet hadden op den gijpen
glege en det prinselyk vorstier van
den Welkinde Friedrich, leea
gen Memento Mori daad abgerekst,
duel gedruckt, daer an an an an an an an
as een doegghette Toegift hem
plaath vindt.

Wonden dorh Laatje gedichten welke
daad de Laatje blijven? Of ker
de bede dat het gebelooft hert een
jong geaengte duchteras den doelte spij,
dit haan van sijne wch dath, mit der haer
a' org, "dien, Laatje lieleien ontbragen
had, negegaen verhoord worden?

O' drie g'regen, lief hog lang,
Hornep wat ge u hebt obreggen,

en laat nog eens dit Nederland
en lieplijk lange horen."

door ons

Fallen had noch een laagte gesloten,
Twende deel ~~de geestelijken en goed~~
verboden gescreuen, en wie niet wat
der Haar den groteren lebten, in die
den dag enige jaren leuen waren
vergund gemaect. Dat hem nog vergund
werd, dat was der 23de Maart van
dat volgende jaar (1880) den dag te
beleven, waerop hij, over op de jaren,
en de vinnelijke dorpshart te Leusden,
binnendijks, de Evangeliebelijning
had mogen aanstaarden; dit mit hem
gevuld met hij, die in zijn leeftijd
Aankondiging en den lijn leeftijd ^{voren} gehad.
(Jongelingendwomey, June 1886), van het edaal
laft doore gebruijen dat syn trouwsgaen
jouwings diec sels van die leuen en
en doch zonk hied een evangeliebrouws, in zijn pellepaby
grovna hach; en indeuels,

meedrag aen de cel, door 't he geheult, angewec;
(En) haem geyp aen beek, den meunet dor to cheery,
en drich a anker drecht

(En) een geyp aen den nepranck;
(En) deley aen 't genet aen enke kweypelijn;
(En) darter keppel aen 't gebrae der oghallenken,
Over wreed meatgelyc aen diec, h' glorieus dankeu,
Grovnowt van hemelken.

En alle, enfinge, dy gaent, by alle geue
de aantstaerde, olen armen redenent,

62

Louis Stakey
In den graven
Antonius Koenen
te Haar. (Rector
Leusden 1880.)

62

en den oppyjare

Post een
organist
aen de
oophouren
of
mean

had hij gevrekelt de dag, dan hy met ³³
deler Apries had diec "raderelen", in een
2 Laanked e. stille afsondering t herden-
ken; doot de liefder, de eikenbryheid, &
inig gehechtheid van dor arlen, wie bij,
daerhaer geworden en geleven was
vergund den diet niet, en ~~ontgaen~~
~~ontgaen~~, dat de overvloeden b't roneig der
sindelyk lufde; dat eer de schoenste
en gelukkigste tijns ondervonden, waerop
hy, met den oelijp bewagen gewend word
t herdenken, dat menige eijde en
ongedachte verhuring hem op de
afgelopen levensweg daer bij verreyng
was brengende, om hoe veel goeds
hij op dit feest en bij den temg beik
bij dat vreeloveren God en mensche
had t danken. Doch, het sonder
floers, or rammede "post bedenklyken
van aard, en treffend de kerke, waerop
dy eyne herte gaven a brachten gryp
had, den anderet helderen aand hys
teens overwocht hach, tot enstic
door haeder negevomen worden;
a dor te Haar nog den heel de land
der der Oter flong, dat van on die kerke
een trouwels dr hengen; een blaspas
gescreuen over de Thredach die
daer verhante, dat onderveld haer
overwoest, der ondag den hif t gemaek
schen t gaen.

Diep

82

Step. vreesoedig enigher d' trace van
d' d' sthoore Peels, da' Gheleste bau-
der en 1041 aan slav'd Friedrik
Staes ^{hogenroen} & gemaate trophen verhoren
daadely en verstaanbaar à de mond.
Ende Evangelie dienest, die, gern denen, die Haevay
een Apothekela Ongeloech, ~~die~~ oninge-
dick, en ~~de~~ ^{de} Maetkappij der
van da' raij in het graf dat haev
daadt Lyf en leet endgauw ^{ons}
een Maetkappij ^{ons} genecht ^{te} ~~de~~ ontdekken
en hem aantreding geft en uyt
en god vernechtigten al dese:

Gijzelf o cunig God, pytton van lieth ca leue!
Naer min de dille graet te dons;
Gij, enige troestelik van nie manlyk tyder tocht!
Wat dorst ghe? En hevelbeelct, dat cleintend my ghe
En perch in is meynken dorst!
de vroeten

O Moreerd! du lüüt een en kengsige hond ovaagen,
du a Gottlochend vleent en koort;²
Wat sel a toekomst lijn van' spaegebore brevib.
O Munkheid, die dier arghadt och kaven op a wäng,
dat wort gij arm i swert!

dag overtrijpt hy lieft; alle minn van het Godts
werk niet gehel aan syn geliefde kerke dure
syn hope op haer verryenis in den gemaalder,
vrydag vannelyc doorn dieft, is blykbaar zwak, en niet
de laaste ~~ver~~^{ver} slinger niet het prettig
dat in syn hande heelt ~~lant~~^{syn} ~~on~~^{oer} dat synne geest
anderen daer dese syn:

63

Dr Kork, of
our memory
feast, 29 Dec
1880-1880.
It is in the
hands.

F. moderne Bücherschule

65.

34

26
G' mocht, na myn dood, de Lealh pyls terug-
3 Stervich haarsva ontbreuk,
Door ic, myn kindren, nu sel Lealh waan,
Da fluyftert g' op myn graf - phoor daan
    wel gekant!
    en traan myn bleaken -
    G' gedane, dat hij ontkeet."")

Hans Bernard te Haar, op den 25^{en}
Mei 1880, Dordrecht, overleden
doodstilte van een half uur tot ander
oorde, toen in datzelfde jaar de Nieuw-
beemden te Liede was, had de Heij
daar dan de drie niet gevonden. Daar
is in een huis achter de moederboerderij
afgegaan was zijn overwacht, maar
niet overbericht zijn eide gegeven
(1900). Vrijdag dager later ging hij
in graaf en datzelfde kerkhof te Nieuw-
beemden, waar lag hem, tienig jaar daarvoor
weg afgegaan na de Gemeente, was over-
gegaan, en daas ~~toch~~ ^{daar} aus gegaan na dag
aan Lyne luit dat ontblokt. (3de Okt. H. 1889
a. o. g. 1889.)
Vellindens, Blankvogels luit van den
Lijm land in Lijm Leefhuis te Nieuw-
beemden niet gehoorhoudt hij had gehoorhoudt
in de houtre dielte ~~van~~ van lijk aan gouwe
van hout en verstand, die koch de officie
doch de oefening wijnood had, ~~maar~~ maar
~~dat~~ de hout van de gouw was gegaan te keken-
- daar mit tegen te Lyne kouwt; daa een
man in ~~de~~ ^{de} hout gouw laat over dag de gouw
ontdekken, vele vele vele vele vele vele

godsdienstige ma, die daar God en
het goede had gezien d. Sijn geduld,
rechte leidt dat heb gevonden te hebben;
de blijte dor valt al de dwergen, dat
onthoede de betrek de harten van velen.
Brengh dan erhore i overgaant te
langzaam, den warm phoor, den taek
en veel; minder dat oock; delcijs
dat wonderbaar; dan toe dienijes
van hem en haelt va uitdrukkings
en dek onbekend, en verreigd doer
moortenen spottata. Het beguwon.

Hij geslaapt ha oot na dene datter leeren,
dat veldvouw n dene mensch oel
beijdeurdaelsystēen. Al d' deugt
da lynchart a leue spiegeler diec af
a lijn ooren: dyn gborrech, sijn
mappemien; lijf d' hett moedig heich,
dyn edelmoedigheid, dyn groth goeth,
dyn vaderlandschaerd en redding
grovelen. Da ose deden mate daw
d' hett moedigheid, treke a lijn doegelijcke
grovonten lag, drage. Eij wel geen
broen.

De Kersttaart voorwaarde leeft uij
A vroly gea de voornamste op gedaen,
maer en niet over uitgeveld, en hetzelfig
de Zij duthely Corpcaer, wan en sch
de voornamelyk dor was niet h

66

66

by a droogheur der prof. land en daer
been is ~~gevallen~~ aantekelijks
en se het begin mit het einde bovenstaande
bevonden, en al word ons land een
dankbaarlijk is ~~gevallen.~~

Na armoede dyne vadersche heeft het
overvallen oft Haar niet ontbroekt,
de volk den, na diec us het ophoudt
vener h sign, des lidmaatschap us
d' Maecenae ons o' bent valle.

By dat eindetale va ~~andere~~ in de dichtkunst
seenius dat sedert 1849 by breit en
spende, wigh d' koning en ¹⁸⁵⁰ prins
~~naer~~ ^{naer} ~~naer~~ ^{naer} ~~naer~~ ^{naer} ~~naer~~ ^{naer}
hij dat Contrafusans huys van
d' Echatorre. dat hij en de moest
lettendig haefstappig is geworden
en h'vaander, lid, carl, vleed op een
der genaatsch borth niet o' worden
aa'cappet. Van de Haagse gewesthug pell 1846
Haemtijdschr. Knt. bij daarwoon
dat a'z laeft leuijake. Willem
ot d' Mannig vereeniging, die zich
intoe stelt o' horen over de onoffe
appelans der Nederlaapke. Hoenen,
het op de totalet hogen, tleden
hem, sedet dan op zichtig a' 1869,
oor dan young offensie denk.

list. Sept. 1880.

Alvares Prede.

68.

Den plan tot
bewerking eines
Methabegotic
as well. dat
ghedane, is
door T.H. ge
toeged, haue
gezon.

36

Verken van B. ten Haar.

=

I. Dichtwerken.

De Lelopsoffering. Dichtsuk. m. 2. behoorde
door het Genootschap "Tot Nut en Beschaving"
1826 op-gevonden in de W. W. des Genootschaps.
Jannes en Theagenes. Eine legende mit se
Myvaloelische leue.

Arnhem 1838. 5de dr. 10... als.

Abraham de Aartsvader. Nieuwe en heriene
uitgave met aanteekeningen, een levens-
schets des dichters en een letterkundige ges-
chiedenis des werks. Nijmegen 18
Dichtregelen bij den dook van den Broek.

J. R. van der Palen. Leiden 1840.

Huibert en Klaartje. Een verstelling. 3 drage 1844
3de druk. Haarlem 1858. later nog enkelealen
heraakt, geillustreerd, en in het Engelsch,
Doreen - Frisch en Dungdaesch vertaald.

de St. Paulus Psalms. druk: 1846 2de. 5de druk
1847 als. Nieuwe uitgave 1856. 6de dr. Arnh. 1868.
Verzameling van verstrekte en onuitgegeven
Gedichten. Arnh. 1849. 2de. dr. 1850. 3de. dr. 1852.

Zangen van erogenen liefheit en Nieuwe
Gedichten. Arnhem 1854.

Brede Buur als vereeniga onder den titel:
Gedachten in 2 dr. Nieuwe uitgave Arnh. 1857.
Het voorname onse delen. (

bij den aanvang van de 2de helft der 19de leeuw)
W. W. v. de Kort. Nld. druk 1850.
Gedichten. eerste Verzameling 181 Arnh. 1866.
Gedichten. derde Verzameling (Prachtuitgave
geillustreerd door Frech. Schilders) Arnh. 1872-1876.

Laatste Gedichten. is Gravenhage 1849.
Komplete Gedichten (Volksuitgave)
3 delen. is Gravenhage 1848-'49. f.
De Kerk op mijn Herinneringsfeest 1850-'50.
Arnhem 1850 (niet in den handel.)

II Prosa werken.

De Berachidarium Incisionibus in Peloponnesum carmine fuisse
aque effectibus: een monumentale voor de Letterkundige Faculteit te Groningen bekroond.' Annalen Acad. A. 1827.

Proeve van een beantwoording der vraag:
Welken invloed heeft het Christendom gehad op de Poësy? Bekroond door de Holl. Maatschappij der Franse R. en W. H. M. Al. 2. 1843.
De Geschiedenis der Kerkhervermaar in Tafereelen
bekroond en uitgegeven door het Haagsche Genootschap 1843. 't Heil. Drukt in 2 del. Kunst. 1844. 3de druk ald. 1846. 4de druk ald. 1849.
5de druk ald. 1854.

Hollandas bloei in schoone Kunsten en Wetenscheppen. Bij het sluiten ghes. den Immaterielen Friede. twue eeuwen later beschreven. 1848 (H. W. den Holl. Nederl. dr. 3. 1850).
De ware brouw alles begeerde Engelsch Noor
christus verkrijgbaar. Leerr. Amst. 1848.

Ferspreide Leerdessen als God van den Kremel zal het ons volk getrucken. Ziet hij dit: zijn er ook vwingen die dat worden? in de Dr. Leerdessen uitgeg. bij v. At. Wilh. Amst. 1848-'53.

Woorden van Troost en Beleuring in tijden van droefheit en rouw. Fierstal Leerr. Amst. 1852.

2de verneerde druk ald. 1864. ³⁷
Die onverklaarbare vaartheid van het Goedgebouw
Afcheidsscène van Arnhem ald. 1854.
De Historische Ecclesiastica et Theologica Moralis studia. his nos- diaboli. antropome compungendo.
Cratio . Traf. a. R. 1854.

Die Historica religiosis Christianae indeole, hodiernissimum spreta. houdt sine glorioso anno constantem, ac negligende? Cratio Rec. Traf. ad Rh. 1860.
Wach's Offerande na den Landloock Leerr.
na den Okt. 1861.

Offergave. Versameling van verspreide en onvlieggevallen opstellen van het gebied van Kunst en Letteren ontleent. Okt. 1862.

"Wie was Jezus?" Fierstal voorlesingen over het leven van Jezus door Ernest Bender na de opening der Academische lessen gehouden. Oct. 1863.

Van God van hulpe. en "Wijheit en oogbewapen". 2 Leerr. bij de opening van den Academ. Cursus. Oct. 1864 en 1870.

De vrachters op den morren. Leerr. op het Herinneringsfeest 1867.

Gedachtenisstuk bij de 40 jarige Evangelie-
fles. 1870.

De Historiographie der Kerkgeschiedenis. 2 del. in 3 stukken. Oct. 1870.-1873.

Afcheidsscène bij zijn afreiden alsof een
Leeraar in de Godgelijkheid. Amst. 1875.

Under lijre Redactie in overeniging met
die van den Hoog. Moll en Dr. Swartje, geschreven door een aantal medewerker, voegelyk

het uitgebreide werk. De Geschiedenis
der Christelijke Kerk in Tafereelen in
5 dl. Hb. fol. Amst. 1852 - '59 en later
De Geschiedenis der Chr. Kerk in Neder-
Latin, 2 dl. als 1865 - '88. Vooral in het
laatste werk worden een aantal stukken
gevonden van zijn hand. Ook in het
Christelyk Inleidingschrift voor den
beschaafden stand leverde hij vele bijdragen
en is de eerste aanvoerder van de Bijbel-
schrijf hij, holstel naakbaar, onder
scheideke recensieën, toen hij nog niet den
de reactie van dit Bijbelschrift had.
Geschiedenis der Christelijken kerken.